

AZ EISENBERGI TITOKZATOS KERESZT

Das
geheimnisvolle Kreuz
von Eisenberg.

**AZ EISENBERGI TITOKZATOS
KERESZT**

(Ausztria)

KARL WAGNER, WIEN

Kéziratként kinyomva 1970-ban

A szerző az egyházi előírásoknak (VIII. Orbán pápa dekretuma) megfelelően kijelenti, hogy az ebben a brossurában közölt eseményeknek kizárólag történelmi és emberi hitelességet tulajdonít és semmiben nem akar az egyházi döntésnek elébe vágni.

Bevezetés

Olyan sok minden történik a világban. Naponta hozzák az ujságok, a rádió és a televízió az új híreket háborus borzalmakról, gyilkosságokról és csalásokról; a házasságtöréseket már csak mint uri vétkeket kezelik. Az emberek elolvasnak, meghallgatnak mindent és azután nyugodtan napirendre térnek fölötte, mintha semmi sem történt volna. A világ botrányokat akar – és meg is vannak a botrányai.

Egy ujságban ¹⁾ volt olvasható: „Mária-csoda Délburgenlandban? Titokzatos kereszt és látomások.” Tehát ismét egy szenzáció, amelyik holnap talán már nem is lesz az, vagy talán csak csalás? Ezt kérdezi sok ember, nemcsak a tul jámborak, hanem a langyosak és közömbösök is. Mi történt valójában?

„1956. szeptember 6-án Isten egy hatalmas angyala ezen a helyen a fűvet a szent kereszt jelével jelölte meg. 1956. szeptember 14-én, a Szent Kereszt Felmagasztalásának ünnepén a titokzatos kereszt tökéletesen kiformalódott. Csodálatos megtérések és hirtelen gyógyulások bizonyítják ezt a hatalmas eseményt.” Így hirdeti egy – a jelenleg (1968) hatvanéves, egyszerű parasztasszony, 12 gyermek édesanyja, Lex Aloisia tulajdonában lévő – kő- emléktábla, Eisenbergben. (Eisenberg bei St. Martin a. d. Raab, Burgenland, Österreich.) És egy második tábla a következőket közli: „Ezen a helyen 1956 óta egészen napjainkig megjelenik MÁRIA, égi Édesanyánk. Irántunk, gyermekei iránti aggodalmában mint könnyező, fájdalmas Édesanya jelentkezik. Teljesítsük üzenetét és szerezzünk örömet szeplőtelen Szívének.” A látnoknő, Lexné, Aloisia, az Üdvöztetőtől és az Istenanyától az egész világ számára üzeneteket kapott és kap ma is, amely üzenetek egy borzalmas büntetőítélet fenyegetése mellett újból és újból az Ég ugyanazon felhívásait tartalmazzák: imára, bűnbánatra és vezeklésre a bűnösök megtérése és a papok megszentelődése végett!

¹⁾ „Volksblatt” 1968. márc. 24. 5. oldal; Bécs.

Az ujságok lármásan irnak róla — a katolikus sajtó feltűnően hallgat ilyen eseményekről, sőt még azt is megkísérli, hogy kissé nevetségessé tegye azokat. Mindenesetre, amennyiben valaki ilyen dolgok felől akar informálódni, ne nyuljon egyházi lap után.

Együttal bátorítóan rámutatnak arra az Istenben bizó és emberileg okos óvatosságra, ami ilyen rendkívüli eseményeknél nagyon is helyénvaló.

Az Egyház indítson vizsgálatot azonnal, vizsgáljon alaposan, szeretettel és ami jónak és igaznak bizonyul, azt tartsa meg minden keresztény örök üdvére. Addig is, ez a kis könyv töltse be a hézagot és — anélkül, hogy az egyházi felsőbbség ítéletének elébe akarnánk vágni — informálja a történetek valóságának megfelelően mindazokat, akik érdeklődnek utána, hogy tudomást szerezzenek az isteni Üdvözítő és az édes Istenanya komoly figyelmeztetéseiről, hogy kövessék azokat.

Ki mondja meg nekünk, mikor beszél az Ég? ²⁾

Egy biztos: Az isteni kinyilatkoztatás az utolsó apostollal annyiban lezárult, hogy egy azon tulmenő kinyilatkoztatás már nem történhet. És fordítva, jövődölések történtek „kinyilatkoztatásokra“, mint természetes dolgokra, a messiási utolsó időkre, amelyekben benne élünk. „Lelkemből ki fogok sugározni minden testre és fiaitok és leányaitok prófétálni fognak; a fiatalok látomásokat fognak látni és öregjeiteknek álomlátásuk lesz.“

„Jelenések“ tehát elvileg lehetségesek; de természetesen nem lesznek mindannaposak: Isten beszélhet amikor akar, akihez akar és ahogy akar. Szükséges ugyan — akármilyen különösen hangzik is — hogy az emberek előtt igazolja magát, hogy felismerjék, hogy ő az, aki beszél, de semmiesetre sem fogja megengedni, hogy mi megszabjuk neki, hogy beszélhet-e és hogy mit mondjon. A valódi és a hamis jelenések megkülönböztetése lehetséges, de

²⁾ „Neue Österreich Bildpost“ 1968. június 2. 3. oldal „Ki mondja meg nekünk, mikor beszél az Ég“ Dr. Burger Ferenc plébánostól.

nehéz. Aki nem érzi Isten közelségét, az nem is képes erre. Ahol Isten jelen van, ott közel van az ördög is és az emberi erők éppugy az Isten, mint a Sátán hatása alá kerülhetnek. Éppen ezért csak az éretlen dilettánsok készek túl hamar az ítéletükkel.

Ami a hivatalos Egyház álláspontját illeti – mert az egyszerű hívőknek is megvan az érzékük a hithez és egy hívő laikusnak lehet nagyobb lelki tapasztalata, mint magának egy püspöknek – erre vonatkozólag egynéhány dolgot kritikusan kell megemlíteni.

Szégyenteljes elhallgatás.

Mig manapság az Egyházban az információt nagy betűkkel írják és az egyházi hatóságok mindazt, ami őket érdekli, erőteljesen a nyilvánosság elé viszik, addig igyekeznek szégyenteljesen elhallgatni mindazt, ami a „jelenésekkel” összefügg. Akkor beszélnek csak, amikor az egész világ beszél már róla és nem hallgathatnak már tovább. Ezzel az ügy legtöbbszörre már ferdén van beállítva és összekuszálódott. Az Egyháznak az ilyen dolgokat már kezdettől fogva pontosan kellene figyelnie és a mélyére hatolnia. Csak így tudná megakadályozni, hogy a források zavarossá, iszapossá váljanak és ellenőrizhetetlen mederbe terelődjenek. És csak így fog tudni adott esetben meggyőzően beszélni és nem zavartan dadogni.

Minden ilyen eseményt nemcsak időben és pontosan jegyezni kellene, hanem a mi időnknek megfelelő gyorsasággal az illetékes egyházi hatóságnak kritikusan ki is kellene vizsgálnia azt. Ezt csak egy bizottság teheti meg; ez azonban nem maradhat névtelen. Az Egyházban az igazgatás mostanában már annyira kifejlődött, hogy névtelen társulatok eleve gyanusak.

Semmiféle erkölcsi nyomás

Minden játékot, amelyet nem nyílt kártyákkal játszanak, kategorikusan el kell utasítani. Mindenkinek, aki az egész Egyházat érintő kérdésben ítéletet akar mondani, ki kell

előbb jelentenie, hogy kicsoda. Nyílt titok egyébként, hogy a misztika területén szakemberekben nagy a hiány.

A kivizsgálást úgy kell lefolytatni, hogy azon személyek emberi méltóságán, akik érintve vannak, csorba ne essék! Sajnos, ez nem mindig történt így. Mint megengedhetetlen, el kell utasítani minden olyan erkölcsi nyomást, valamint olyan kihallgatási metódusokat, amelyek az agymosásra emlékeztetnek. A döntő fontosságú jegyzőkönyveket okvetlenül hangszalagra kell venni, hogy azok minden időben ellenőrzés céljából rendelkezésre álljanak.

A bizottság csak a tényeket állapíthatja meg és véleményezheti azokat; de a döntés afelől, hogy a kinyilatkoztatások valódiak-e vagy sem, csak a püspököt, mint a hit illetékes őrét illeti meg. A püspök állásfoglalását jól meg kell indokolni, függetlenül attól, hogy elismerést vagy elutasítást tartalmaz. Nagyon rossz tréfa az, amelyik a mi zsinat utáni időnkben kétszeresen rosszul hat, ha egy püspöki fórum egyszerűen kijelenti: „Nem történtek jelenések“, mialatt emberek százai és ezrei tanúi voltak rendkívüli jelenségeknek és azokat kifogástalanul lefényképezték. Ilyen kijelentések éppen olyan nevetségesek, mint amilyen olcsók a tilalmak, amelyek a jelenési hely látogatását tiltják. Miután mi már a második vatikáni zsinat után élünk, nem lenne már szabad, hogy messze a zsinat előtti metódusokkal éljenek.

Egyébként itt is érvényes az a régi bölcs mondás: ami emberi mű, ugylis elenyészik magától, Isten műve azonban diadalra jut minden emberi fortély ellenére.

Csoda

A katolikus Egyház a csodát úgy magyarázza, mint egy, a természet rendjén kívül bekövetkezett, empirikusan megállapítható eseményt és azt a természetfeletti, isteni hatalom megnyilvánulásának ismeri el. Csodát tehát csak egyetlen valaki tehet: egyedül Isten! És az Isten Anyja? Ő is tesz csodát, de Krisztuson, az ő megfeszített Istenfián keresztül. Ezt bizonyítják az egyháziilag elismert Istenanya-megjelenési helyek: Lourdes és Fatima. Krisztus az Egyház

feje és mi mindannyian a tagjai vagyunk. Ha tehát az Egyház feje, Krisztus, csodát tesz, ezt valamennyi tagnak el kell ismernie. Vagy nem teheti Krisztus azt, amit Ő akar? Egyedül Ő Isten és Ő az abszolút mércéje minden dolognak. Az, amit Ő tesz, az egész örökkévalóságon át helyes. Aki hisz, annak nem kell ezt megmagyarázni, aki pedig nem hisz, annak nem lehet megmagyarázni. Minden boldoggá vagy szenttéavatás előfeltételül a katolikus Egyház két elismert csoda megtörténtét követeli, sőt, ennek bekövetkezéséért gyakran ő maga imádkozásra szólítja fel a hívőket. És ugyanakkor vannak az Egyháznak gyermekei, akik a csodavárás szemrehányásával illetik testvéreiket.

Szükségünk van-e a mai világban még csodákra, ebben a világban, amelyben az isteni parancsok legdurvább megvetése mellett a korlátlan érzéki élvezet, a pénz és a gazdagság, hatalom és megtiszteltetés mindent jelentenek? Amikor a mindenható Isten, a mi irgalmas Mennyei Atyánk miértünk, szegény gyermekeiért csodát tesz, az nyilván nem a mi szórakoztatásunkra történik, hanem azért, hogy feleszméljünk, hogy az örök értékeket komolyan vegyük, hogy Őt, az egyedüli Istent felismerjük és elismerjük, Őt szeressük és parancsait megtartsuk, hogy egykor majd Óáltala, Óvele és Óbenne örökké boldogok legyünk.

Krisztus az Ő szent Egyházát két fundamentumra alapította, a pásztorkodásra, amelyet az idők folyamán szenteléssel és kézfeltétellel adnak tovább és a profétálásra, amikor Isten Szelele működik ott, ahol akar, ahogy akar és amikor akar. Minden időkből voltak proféták, akik által Isten az emberekhez szólt. Krisztus szemükre vetette kortásainak, hogy profétagyilkosok gyermekei. A mai időknek is megvannak a profétái; a lourdesi és fatimai látnokgyermekeket hosszantartó és nagy nehézségek után elismerte az Egyház. Nem, ma már nem gyilkolják meg a profétákat, hagyják őket élni — csak a becsületüket gyilkolják meg: ártatlan gyerekjáték, félrevezetett vallásosság, hallucináció, sőt, hazugság és csalás, tehát olyan dolgok, amelyekben nem az Egyház az illetékes, hanem a pszichiáter vagy az ügyész.

Kereken ezernyolcszáz éven keresztül csak magánki-nyilatkoztatások váltak ismertté, amelyek által egyes személyek nagyobb isteni erények magaslatára jutottak el. Csak az elmúlt században adott Isten Anyja kiválasztott látnokgyermekeken keresztül az egész világnak üzeneteket. Szüntelenül bűnbánatot, engesztelést és megtérést sürget. Több mint ezerkilencszáz évvel ezelőtt valaki ugyanezt kiáltotta a népnek: „Tartsatok bűnbánatot, térjetek meg, mert közel van az Isten országa!” Keresztelő Szent János volt ez, a mi Üdvözítőnknek, Jézus Krisztusnak az előfutárja. Amikor kisdéd gyermek alakjában először jelent meg a betlehemi istállóban ezen a világon, az angyalok ezt énekelték: „Alleluja.” A keresztfán elszenvedett fájdalmas halála után, amelyet minden bűn kiengesztelésére hozott meg áldozatul, mint a feltámadott Üdvözítő másodszor jött el erre a világra. Ezóta szünet nélkül ujjong az Egyház: „Alleluja.” De Krisztus az ég felhőiben harmadszor is el akar erre a világra jönni, nagy hatalommal és dicsőséggel, hogy megítélje az eleveneket és a holtakat. Ezért küldi el előfutárját. Elküldi saját édesanyját, a szeplőtelen szent Szűzet, Máriát, aki a mi édesanyánk is és aki „imára és bűnbánatra” hív fel bennünket. Ez el kell, hogy gondolkodtasson bennünket! Mert Krisztus nem a bűnös halálát akarja, hanem, hogy megtérjen és éljen, igen, örökké éljen!

A titokzatos kereszt

A három ország, Ausztria-Magyarország-Jugoszlávia hármashatár találkozásában, egy távolfekvő faluban – ott, ahol a rókák „jó éjszakát” mondanak egymásnak – St. Martin közelében a Rába mentén, Burgenlandban (Ausztria) Eisenbergben él egy egyszerű falusi asszony, Lexné, Alosia, tizenkét gyermekével, akiket nehéz kezemunkájával nevelt fel. Életének nem voltak különösebb eseményei és ő maga sem volt más, mint amilyenek a környékbeli többi parasztasszonyok.

Aztán eljött 1954. szeptember 8. Lexné akkoriban hat és fél éves kislánya pár napja járt még csak iskolába és

így a két fogalmat „Mennyei Atya” és „Isten Anyja” nem tudta még pontosan megkülönböztetni. 1954. szeptember 8-án éjjel a gyermek álmában az Istenanyát látta. Ugyanaznap, kb. déli 2 órakor, egy ragyogóan szép napon, a gyermek megijedve és megfélemedve jött a konyhába. Édesanyja kérdésére elmesélte, hogy kint a kertben a mennyei Atyát látta, ugyanolyan jelenségnek, mint álmában. Lexné nem hitt a gyermeknek. Miután kislánya emiatt heteken át szomorú volt, felszólította az édesanyja, hogy mutassa meg a kertben a jelenés helyét. A gyermek pontosan ahhoz a helyhez futott, ahol később a kereszt keletkezett a fűben. A jelenség – leírása szerint – hófehéren világító volt, fénysugarakkal a feje körül, kezeit imára kulcsolva és azon hosszú rózsafüzér függött nagy kereszttel. Lexné meg akarta a gyermeket nyugtatni és ezért azt mondta neki, hogy most már hisz a jelenésben, bár a valóságban nem hitt abban.

Közben eltelt egy év. 1955. október 13-án este Lexné egy hófehér alakot vett észre a kertjében, világító fénnel a feje körül, amely néhány perc múlva eltűnt. Arra gondolt, hogy talán az Istenanya lehetett, de tovább nem vette komolyan a dolgot. Egy évvel később, 1956. szeptember 6-án, Lexné korán reggel a megfeszített Üdvözítőt látta sebeiből vérezve, elevenen, életnagyságban maga előtt. Félelmében és örömében egyszerre csak irgalomért tudott dadogni szeretteiért és sajátmagáért. A Megfeszített felemelte szemeit és szeretetteljes hangon szólt hozzá: „Bűneid és meghalt szüleid bűnei is meg vannak bocsátva.” Ekkor eltűnt a jelenség. Boldogságtól ragyogón mesélte mindezt Lexné övéinek. Ők inkább csodálkoztak, mint lelkesedtek érte és így mindenki tovább ment a megszokott dolga után. Ezen a napon azonban szentségimádás volt a plébániatemplomban.

Lexné elment a szentmisére és olyan bensőségesen imádkozott az Oltárszentség előtt, hogy egyszerűen nem tudta az imát abbahagyni. Délután 3 órakor meg akarta etetni az állatait. Megijedve állt meg gyümölcskertjének azon a helyén, ahol majdnem egy évvel előtte a hófehér

alakot látta. A fű hervadt volt és még hozzá pontosan egy kereszt formájában, körülötte pedig minden élénk zöld volt! Bár mindent megmagyarázhatatlannak tartott, mégsem tulajdonított a dolognak különösebb jelentőséget és nem is beszélt róla övének. A következő nap esős idő volt és mindenki otthon maradt. Lexné kíváncsi volt és így másnap kiment családjával együtt a kertbe, hogy a különös dolognak utána járjon. Mindannyian elcsodálóztak. A kereszt még sokkal jobban látható volt. A Lex család félt a környék gunyjától; ezért elhatározták, hogy hallgatni fognak – de a gyermekek mégiscsak fecsegték. 1956 szeptember 14-én, a Szent Kereszt Felmagasztalásának ünnepén a titokzatos kereszt tökéletesen kiformalódott. Mindenki kíváncsi volt. Először Lexné gyermekeinek iskolatársai jöttek, az iskolaigazgató és végül jött a törvény szeme is – a csendőrség. A fűvet és a keresztet éjjel és nappal feltűnés nélkül férfiak figyelték. Ezek egy napon megjelentek Lexnéél jegyzőkönyv felvétele végett. És ekkor valami egészen rendkívüli dolog történt, úgy lehetne mondani, az Ég beavatkozása egy hivatalos eljárásba: erős fénysugár borította be a keresztet a fűben, úgy, hogy mindkét hivatalnok megijedt. Ők azóta meg vannak győződve az eisenbergi titokzatos kereszt természetfelettségének valódiságáról. A dolog nyilvánosságra került, az újságok cikkeztek róla, zárandoklatok és kíváncsiak jöttek. Akkoriban némely vasárnap 1000 személyautó is jött Eisenbergbe.

Az egyházi hatóság tudományos kivizsgálást követelt. Csak egy lehetőség volt: sablon segítségével kereszt formájában növényirtószert szórtak a fűre. Egy dolog az egyszerű emberek előtt is világos volt, az, hogy növénypusztító férgek, vagy mikroorganizmusok nem éppen határozott kereszt formájában csillapítják éhségüket. És így jöttek a tudósok, kémikusok és biológusok és kidolgoztak egy szakvéleményt³⁾. A tudomány behódolt, nem volt természetes magyarázat! Az eisenstadti illetékes egy-

³⁾ „Volksblatt“ 1968. március 24. — 5. oldal. Bécs.

házi előjáróságnak tudomásul kellett vennie a tanult természettudósok megállapítását. De tudós teológusok kijelentették, hogy nincs semmi alapja annak, hogy elfogadják Isten természetfeletti beavatkozását, éppen csak ennek megindokolásával maradtak adósok. És mit gondol az egyszerű, tanulatlan ember mindezekről? Csak két lehetőség létezik: vagy egy természetes vagy egy természetfeletti. Miután azonban az illetékes tudósok egyöntetűen nem találtak természetes okot rá, így mégis csak minden kétségen felül áll, hogy itt természetfeletti oknak, Isten – a természetbe való – közvetlen beavatkozásának kell fennforognia.

És még egy valaki volt ellene: a helybeli plébános. Falusi magányában nyugalmat akart magának. Ezt most már nem találta meg és újra meg akarta szerezni.

Nyilatkozatában nyilvánosan elutasította az egész dolgot. Ez lelohasztotta a rá bízott nyáját. A zárándokok elmaradtak és a Lex családot kinevették és ellenségesen kezelték. Az eisenbergi események feledésbe merültek, de a szent kereszt jele a fűben az Ég jeleként megmaradt mindmáig. Ugy látszott, hogy minden alszik – csak Isten Szellem nem. 1968-ban, tehát tizenkét évvel később, Isten különös rendelkezése folytán, az eisenbergi események ismét a nyilvánosság elé kerültek. 1968. márciusában négy, mély benyomást keltő napcsodával az Ég megerősítette sok ember előtt a fűben lévő kereszt természetfelettségét.

Az 1956. évi szeptemberi napok szegletkövévé váltak Lexné életének. Azóta nem ismer mást, csak az imát és bűnbánatot: naponta, minden időben, szélben és esőben, hóban és hidegben, napi kemény munkája befejeztével órákon át, az éjszakába belenyúlóan végzi térdenállva imáit a keresztnél a fűben. E világ dolgainak meghalva már csak Istennek él és előre örül halála órájának, mert akkor ANNAK mehet elébe, AKI őt a legjobban szereti. Lexnét azóta ismételten megjelenéseire méltatta az isteni Üdvözítő és a jóságos Istenanya és üzeneteket kapott tőlük az Egyház és az egész világ számára.

Komoly figyelmeztetések

A kereszt megjelenése óta a fűben, alig telik el nap, hogy Lexné előtt az Ég valamilyen formában meg ne nyilvánulna láthatóan vagy hallhatóan. Gyakran megjelenik előtte Krisztus keresztje, a megváltás jele, az égbolton, sőt néha többször is ugyanaznap, csodálatos szépen világítva és sugárzó fénnel. Minden ostyában, de egész különösképen a pap átváltoztási szavai után, a szentmise alatt, Krisztus misztikus testét látja Lexné, a feltámadott Üdvözítőt magát. A látnoknő biztosan állítja, hogy sok szenvedő lélek jön a kereszthez a fűben, hogy ebből a kegyelemforrásból égi vigaszt merítsen keserű szenvedésében.

Lexné sok közlést kapott az isteni Üdvözítőtől és a jóságos Istenanyától, amely közlések részben az egész világnak, részben a papoknak és az Egyháznak, részben egyes személyeknek vagy öneki magának szóltak. Még ma is kap ilyen égi üzeneteket. Legtöbbször egészen tisztán hallja Lexné a hangot; ugyanakkor érzi, hogy testben és lélekben egyaránt, egészen valami természetfelettinek a hatása alá kerül és ennek egészen és tökéletesen alá kell vetnie, oda kell adnia magát. Gyakran megjelentek neki Krisztus és az ő égi Édesanyja, utóbbi legtöbbször mint könnyező, fájdalmas Édesanya vagy pedig lourdesi öltözkében. Néha az eisenbergi plébániatemplom Jézus Szive és Szűz Mária szobrai előtt nyert üzeneteket. Az isteni Üdvözítő és az Istenanya kívánsága mindig újra és újra:

Ima, bűnbánat, engesztelés a bűnösök megtéréséért; a papok megszentelődése; vissza kell térniök az egyszerűséghez és az Evangélium szertinti élethez, mert sokan közülük helytelen uton haladnak és sok lelket rántanak magukkal;

több tisztelet és figyelem a legméltóságosabb Oltáriszentség csodálatos és megfoghatatlan titka iránt, amiben manapság már sokan nem akarnak hinni, valamint a szent kereszt különös tisztelete.

Az Istenanya azt kívánja, hogy üzeneteit gyorsan elterjesszék és kövessék, mert ettől függ sok lélek megmentése. Azt is kívánja, hogy körmenetekben jöjjenek a kereszthez a fűben és ott az ő tiszteletére emeljenek egy kápolnát.

Ismételten beszél az emberiséget fenyegető borzalmas isteni büntetőítéletről:

Ha a papok és hívők nem hagynak fel elutasító magatartásukkal, lanyhaságukkal és közönyösségükkel, egy napon, egészen váratlanul, borzalmas büntetőítélet jön az emberiségre. Az utolsó kegyelmi határidő végéhez közeledik. Jön a nagy fordulat, a nagy döntés mindenki számára. Sokan a Sátánnak szolgálnak lanyhaságukkal és a pusztulás útját járják. Az ördög úgy tombol most, mint még soha. Csak a kereszt jelében fognak a jók győzni.

Lexné azonnal leírja az üzeneteket, mihelyt azokat megkapta, mert azt az isteni megbízatást kapta, hogy tanubizonyságot adjon a fűben lévő kereszt valódiságáról és hogy az üzeneteket nyilvánosan terjessze. Miután a látnoknő egészen egyszerű és szerény falusi asszony, aki nem ismeri a német helyesírást, feljegyzéseit és látomásait — az üzenetek tartalmilag mindig ugyanazok más szavakkal kifejezve — értelemszerűen az alábbiakban foglaljuk össze és adjuk tovább.

Az isteni Üdvözítő figyelmeztet.

A szent kereszt jelét egy trónusnál álló angyal nyomta be a gypbe, jeléül jelenéseim valódiságának és a bűnös emberiség iránti határtalan szeretetemnek és azt semmiféle emberi hatalom ezen a világon le nem győzhéti. Kívánom, hogy azt az Egyház — szeretetem és irgalmasságom jeléül és egy elkövetkezendő büntetőítélet égyelmeztetőjéül — elismerje és akarom, hogy ezen a szent helyen az emberek engem körmenetekben, imában és énekekben dicsőítsenek. Akkor majd a győzelmi jelemből, a Megváltás jeléből kegyelmek áradata fog kiáradni, az emberiség megmenekül a fenyegető isteni büntetőítélettől és béke

lesz a Földön és egy Akol és egy Pásztor. Ellenkező esetben azonban szent haragom és sötét órák következnek a világra.

Ki akar nekem, Krisztusnak, az Urnak, előírásokat szabni, hogy mit szabad tennem? Nincs jogom Nekem, az Urnak ahhoz, hogy csodákkal, saját és Szentséges Édesanyám megjelenéseivel beavatkozzak ebbe az istentelen világba, hogy megmentsem örök romlásától? Kérdezlek titeket, én szolgálím! Aki ezt a jelet a földön nem ismeri el, az az Én szent akaratom ellen cselekszik. Sátán, ennek a világnak és a sötétségnek Fejedelme, minden hatalmával el akarja az igazságot homályosítani. Az idő tulságosan komoly és a veszély tulságosan nagy! Ezért imádkozzatok és vezekeljetek a bűnösök megtéréséért és a halhatatlan lelkek megmentéséért, mert a döntés órája közeleg és e világ istentelen hatalmai fölött a győzelmet nem fegyveres erőszakkal, hanem csak az Én szent keresztem erejével lehet elnyerni. A keresztszen üdvösség van Idő és Örökkévalóság számára!

Sokakat, felszenteltek is, megtéveszt a Sátán és ezek szent akaratom ellen harcolnak és szent jelem ellen a földön, valamint az Én és Szent Anyám jelenései ellen. Egy sem jön közülök hozzám, hogy engem ezen a szent helyen keresztsjellemmel megdicsőítsen, egy sem akarja ima és vezeklés által Szent Szívemet és Szentséges Édesanyám Szeplőtelen Szívét megvigasztalni. Miért csukjátok be isteni szeretetemet és határtalan irgalmasságom kapuit!? Tiszteljétek jobban Istent, a Szent Lelket és Szeplőtelen Jegyesét, a Szent Szület és Istenanyát, Máriát!

Én, az Ur, alapítottam Egyházamat minden időkre és Én vagyok Egyházam feje; az én Egyházamban nem létezhet régi és modern szellem, csak az Én Szellemem. Sátán, az Én ellenfelem, kihasználja az időt, hogy az embereket jólét által eltávolítsa tőlem. Az istentelenség egyre fokozódik, az istentagadók és istengyűlölők munkában állnak, mindenütt a világon üldöznek, megvetnek, káromolnak és kigunyolnak engem. Visszautasítanak

engem, kegyelmeimet, kinyilatkoztatásaimat és Szentséges Édesanyám segítő kezét. Sebeim véreznek és Édesanyám Szeplőtelen Szívét újra keresztüldöfik. Ismerjétek el keresztjelemet a földön vezeklésül és meg fogjátok tapasztalni, mit tett és mit fog még az Én határtalan szeretetem értetek tenni.

Hozzatok áldozatot, hozzatok sok áldozatot a lanyhákért és közömbösökért, hozzatok áldozatot és vezekeljétek a papokért és laikusokért, akik visszautasítják az Én szent keresztemet és engem a legméltóságosabb Oltáriszentségben meggyaláznak. Segítsetek hordozni keresztemet és kövessetek keresztutamon! Én vagyok a jó Pásztor!

Nem hallgathatok tovább. Az emberiség a szakadék szélén áll. Én, az Ur, véget fogok vetni bűnös tevékenységének. Az alvilág hatalmait le fogom győzni keresztjelemmel. Tegyétek, amit mondok és béke lesz a Földön. De nagy türelmem határát túlléptétek már, most lejár az utolsó kegyelmi határidő is. Istentelen hatalmak és atomháború fog egy napon isteni büntetőitélekként az egész emberiségre törni és sötét órák jönnek a Földre; pusztaság lesz a hagyatott. Nagy sötétség fog beállni. Akkor keresztjelem ragyogva fog az Égen világítani és a világ megújul a Szentlélek által. De ti nem tudjátok sem a napot, sem az órát. Még van időtök, vezekeljétek és térjétek meg!

Az Istenanya beszél

Szeplőtelen Szívem szenved, amikor látnom kell, hogy az emberek mennyire megbántják Istent, szent akaratát nem teljesítik és szavát nem követik. Az emberek nem félik többé Istent és hagyják, hogy lanyhaságukban és közömbösségükben Sátán félrevezesse őket. Szeretetemet ezen a kegyhelyen visszautasítják és nem engedik, hogy segítsek rajtuk. Amikor majd egy napon Isten haragja és büntetőitélete váratlanul rázudul a bűnös világra, akkor már késő lesz! A katasztrófák, amelyek a világban már folyamatosan lejátszódnak, előfutárjai a büntetőitéletnek. A föld a katasztrófák és természeti események által

megváltozhat és terméketlenné válhat. Halál és megsemmisülés áll a szegény emberiség előtt, mert Sátán uralja ezt a világot és ő le akar mindent rombolni. De Isten, szent keresztjének erejével meg fogja e világot a megsemmisüléstől menteni.

Tiszteljétek az Ég jelét, a keresztet a földön! Készítsétek elő az Ur utját imával, áldozattal és vezekléssel, mert a Szentlélek által fog a világ megújulni. Könyörödjétek le a Mindenható áldását magatokra! Papok és a nép ismerjék el az isteni akaratot és ezen a szent helyen ostromolják az Eget körmenetekben, imával és Isten dicsőítésével a bűnösök megtéréseért, a halhatatlan lelkek megmentéseért, a békéért és az üldözött testvérekért. Isten szigorú és igazságos bíró, de jóságos és irgalmas Atya is. Sok lélek kárhozik el, mert nincs, aki értük imádkozzék és áldozatot hozzon.

Erről a helyről akarom az egész világot figyelmeztetni, de szavamat megvetik és ennek a szent helynek kegyelmeivel nem élnek. Mindenütt, ahol Fatima óta megjelenek és mennyei üzeneteimet adom – itt is, ezen a szent helyen – visszautasítanak, üldöznek, megvetnek és kigunyolnak. Szomorú, hogy a modern Egyház képviselőinek elutasító magatartása miatt nem tudom tovább megmenteni a szegény emberiséget, amely pusztulásának szélén áll. Hamarosan el kell már a világot hagynom. A nagy döntés közeledik, az emberiség az atomháború szélén áll. Teljesítsétek Isten akaratát ezekben a szent dolgokban. Tegyétek, amit mondok és akkor béke lesz a Földön és egy Akol és egy Pásztor.

A nagy figyelmeztető – az égbolton a szent Kereszt jele – által az ördög hatalma meg fog törni; az emberek meg fognak remegni, de a jók és a kiválasztottak megmenekülnek. Én, az Ég és a Föld Királynője hirdetem és óvom mint az Egyház Édesanyja az egyházi felsőbbiséget, hogy Isten nem tűri, hogy Szeplőtelen Fogantatásomat kikezdjék (ezt az üzenetet továbbítani kellett a Zsinatnak).

Ez a föld itt és ez a hely nagyon szent és a világ semmilyen hatalmának nincs joga ahhoz, hogy itt bármit

is megakadályozzon. Itt csak Isten akarata teljesül és az Én kívánságom. Isten nem engedi, hogy a világ bármely hatalmassága előírást szabjon Neki, hogy mit tehet és mit nem. Isten kiválaszthat, kegyelmével eláraszthat akit akar és jelt adhat annak, akinek akar. Itt csak Isten akarata történik és mindent, amit ezen a megszentelt földön Isten dicsőségére és az Én tiszteletemre létesítenek, az Ég már megáldott és megszentelt. Az Én kívánságom, hogy az Égnek ez a jele, a kereszt a fűben, itt egy kápolna által tiszteltessék.

Megparancsolom neked Leányom, isteni Fiam megbizásából és az Én megbízásomból is és kérek, hogy sürgető üzenetemet itt ezen a kegyhelyen a zárándokok egész tömege előtt hirdesd és terjessz.

Felhivom a püspökök, papok, valamint az egész nép figyelmét, hogy ezeket a hatalmas napcsodákat (1968. március 19., 23., 24., 25.) és jeleket a napon belül és kívül, a legnagyobb figyelemmel és gondosan vizsgálják, mert ezek komoly figyelmeztető jelek a világ és az emberiség számára, hogy Isten, az Ur és Király az Ég és a Föld felett, hamarosan hatalmas égi jelenségekkel és jelekkel, valamint borzalmas katasztrófákkal beavatkozik ebbe a bűnös világba. Ezt – az idők folyamán, még az utolsó kegyelmi határidő lejárta előtt – Isten komoly figyelmeztető szavai szent isteni kinyilatkoztatásként, valamint az Én komoly figyelmeztető égi üzeneteim ismételt meghirdették, hogy Isten népe és a világ nyilvánossága előtt közhirrre tegyék. Az emberiség körmenetek, ima, engesztelés és vezeklés által, valamint a szent keresztnek a földön jelként való elismerése által, a megfeszített Üdvözítő iránti szeretetből és vezeklésből dicsőítse az isteni Szeretetet és Irgalmasságot Isten dicsőségére, hogy általa megvigasztalja és hódolattal illesse az Én Szeplőtelen Szívemet. (1968. március 25.)

Gyermekeim, ne hallgassatok az elutasító magatartást tanusító papokra, hanem higgyetek az Én komoly figyelmeztető üzenetnek és hallgassatok szent szavaimra. Gyermekeim, legyetek készen, imádkozzatok, imádkozzatok, legyetek készen! Én, a ti Égi Édesanyátok és minden

ember Édesanyja, oly nagyon szeretlek és megáldalak mindannyiokat, akik szeretetből és vezeklésül a megfeszített Üdvözítő iránt, megdicsőítitek a szent keresztet a földön Isten nagyobb dicsőségére és hálából. Gyermekeim, legyetek éberek, készüljetek elő, imádkozzatok sokat, hozzatok sok áldozatot, hogy általa – a bűnösök megtéréseért végzett engeszteléssel és vezekléssel – Szeplőtelen Szívemet tiszteljétek. Ha ti Gyermekeim megteszitek, amit mondok és Isten szent akaratát üzeneteim által teljesítitek, akkor Én gondoskodni fogok rólatok a jövőben. Segíteni fogok nektek és meg foglak óvni benneteket az előtetek álló fenyegető veszedelmektől és Isten irgalmas szeretete és jósága által irgalmat, megbocsátást, kegyelmet és irgalmasságot fogtok nyerni. Gyermekeim, ha megteszitek, amit mondok, akkor Isten büntetése nem fog benneteket sújtani és béke lesz a Földön. Ha azonban ez nem történik meg és Isten szent akarata – isteni felhívás alapján – sem itt ezen a szent helyen, sem megjelenési helyeimen szerte a világban nem történik meg, továbbá, ha az isteni szeretet és irgalom utolsó ajánlatát, az utolsó felszólítást a szent kereszt jelének elutasítása által a modern Egyház és a bűnös emberiség egyre csak visszautasítja, akkor Istennek előre meghirdetett beavatkozása által meg kell majd ismernie az isteni igazságnak és igazságosságnak keménységét és szigorúságát. Ebben az értelemben a földbevésett szent kereszt jelének nevében, mint az Ég Királynője tanusítom, igazolom és megerősítem jelenésem, valamint komoly figyelmeztető mennyei üzenetem igazságát és valódiságát. (1968. 5. 22.)

A látnoknőhöz

Neked nem szabad hallgatnod, mert Isten Lelke szól hozzád; neked tanubizonyságot kell tenned a világ nyilvánossága és az egyházi felsőbbtség előtt az Oltáriszentségben való szüntelen jelenlétemről, üzeneteimről és jelemről a fűben. Irántam, a te megfeszített Üdvözítő iránti szeretetből végezz engesztelést, hozz meg

minden áldozatot és fogadj el minden megpróbáltatást és így kövess keresztutamon. Nem szabad elfáradnod és gyengévé válnod, tovább kell imádkoznod és erősnek kell maradnod akkor is, ha nem hisznek neked.

Ezért a szent ügyért te már csak imát és áldozatot adhatsz, mert küldetésed és keresztutad hamarosan végére ér már. A szent kereszt iránti szereteted és az igazság miatt üldözni fognak, hamisan megvádolnak és igazságtalanul elítélnek. Nekem is bucsut kell tőled vennem; ne légy szomorú, leányom, élj boldogul, mert az Égben van viszontlátás.

Az alvilági hang

Ahol Isten Szelleme működik, ott megkisérel a tagadás Szelleme is befolyásra szert tenni és így a Sátán néha hallatta szörnyű hangját a látnoknővel.

„Soha nem adom ki hatalmam a kezemből, előbb tűzbe borítom az egész világot.” És még sokkal borzalmasabban: „Óriási hatalmammal a világ fölött már kezemben van a biztos győzelem és mielőtt még az igazságot elismernék, előbb elpuszítom a világot mérges gázokkal és szörnyű tűzvénnyel, erre megesküszöm már ma neked.” (1968. március 30.)

Jézus Krisztus nevében — távozz, Sátán!

A könnyező, fájdalmas Istenanya

A világhelyzet szomorú komolyságának megfelelően és az utolsó kegyelmi határidő, az égi üzenetek el nem ismerése és az előttünk álló isteni büntetőítélet figyelembevételével, a Szeplőtelen Szűz újra és újra könnyező, fájdalmas Istenanyaként jelenik meg a látnoknőnek. Ezért disziti eisenbergi jelenési helyét is egy ilyen szobor, amelynek egészen különleges jelentősége van.

Ezt a képet a tulajdonosa már kora fiatalságától kezdve bensőségesen tisztelte, míg a második világháború idején be kellett katonának vonulnia. 1942-ben ez a katona haldokolva feküdt idegen országban. Őmega közölte a

következőket: „Amint agóniában feküdtem, egy vízióm volt. Egy borzalmas, mély szakadékban voltam, amely keskeny volt, kicsi és vigasztalan. Hirtelen fent a szakadék szélén orvosokat láttam fehér köpenyben, akik hosszú kötéllel fel akartak engem huzni a szakadékból. Köteleik azonban túl rövidek voltak. Félelmet éreztem a szívem körül és az én Fájdalmas Szüzanyámhoz könyörögtem, hogy segítsen meg. Ekkor csodálatos fényben megjelent az Égen az ő megfeszített isteni Fiával. Ragyogó fénysugarak áradtak belőle, lehatoltak hozzám a szakadékba és megérintettek engem. Mint egy kiszáradt szivacs, úgy ittam be ezeket a mennyei sugarakat. Nagyon jól estek, sóhajtottam egyet és felnyitottam a szemeimet. Valóban sok orvos állt a halálos ágyamnál és csodálkoztak, hogy ilyen hirtelen visszanyertem az eszméletemet. Egy azonnali vizsgálat megállapította, hogy meggyógyultam.”

Ez volt az első csoda, amely ezáltal a kép által történt. Hálából a szobor, mely eddig a katona birtokában volt, egy templomba került. Hamarosan a modern idők áldozatává vált és ezáltal ismét visszakerült eredeti tulajdonosához. Ott látta meg Lexné és az volt a kívánsága, hogy ez a kép a Legszentebb Szüz eisenbergi jelenési helyét diszítse. Bizonyára nem egy könnyet száritott fel, nem egy emberszívet vigasztalt meg és nem egy bűnösnek ajándékozta a megtérés kegyelmét ott azóta. Maga a művészi korona is, amely az égi jelet, a keresztet a fűben disziti és védi, Isten különleges rendelkezése folytán létesült.

Napcsoda

Az isteni Üdvözítő és az ő jóságos Édesanyja ismételen követelték a látnoknőn, Lexné, Aloisián keresztül az égi jelnek a fűben, a szent kereszt jelének egyházi elismerését és jutalmul az irgalmasság és szeretet kiáradását ígérték érte a bűnös emberiségnek. Tizenkét éve van a kereszt a fűben, tizenkét éve még mindig nem nőtt fű fölötte és tizenkét éve nem ismerte el az Egyház a kereszt természetfelettségét — annak ellenre, hogy ott csodálatos

imameghallgatások és feltűnő gyógyulások történtek — mert, így hangzik hivatalosan:⁵⁾ a vizsgálati eljárás nem jogosította Isten csodálatos beavatkozásának elfogadását. Isten azonban szájalommal van teremtményei, a szegény emberek iránt és helyetteseinek könnyüvé akarja tenni az egyházi elismerést; napcsodákat tesz, Ő, az Isten. 1968. március 19., 23., 24. és 25-én sok ember mély benyomást keltő napcsodákat figyelhetett meg az eisenbergi titokzatos keresztnél.

Az 1968. március 23-i napcsodát, szombaton, két káplán⁶⁾ és egy jogász⁷⁾ is igazolják, utóbbi színesben le is fényképezte azt. Ennek a könyvnek a borítólapja mutatja ezt a képet. Egy csodálatos fénykereszt, melynek közepében a nap állt, világította meg a tavaszi kék eget. A jelenség közel háromnegyed óra hozsat tartott, minden jelenlévő látta, de majdnem valamennyi másként. Mások ismét azt látták, amint a napkorong örületes sebességgel forgott, hirtelen megállt, csillogó ezüstoffényt árasztott s aztán tovább forgott.

1968. március 24-én, vasárnap, nem mindenki, de mégis sokan látták a napcsodát; köztük volt egy fizikus is, aki megállapította, hogy ezt a napjelenséget a természettudomány törvényeivel nem lehet megmagyarázni és az kívül áll minden emberi behatáson. Röviddel 13^h után történt. A nap hirtelen sötétzöld-ezüstös korongként jelent meg, amely önmagában forgott. A nap körül egy több napszélességű, sugáralaku koszoru volt és a föld felé egy fény-ut, amely kb. fele szélességű volt, mint a koszoru. A koszoru és a fény-ut felváltva, gyorsan cserélték a színüket olymódon, hogy nem lehetett volna előre megmondani, hogy milyen szín következik. Itt-ott a napból ivalaku pályán, egész világosan fénylő ezüstös csillagok repültek ki. Szabad szemmel is egyenest a napba lehetett nézni és csak egész enyhén vakított a nap. Az emberek eközben olyannak látszottak, mintha egy színes fényű

⁵⁾ „Wiener Kirchenzeitung” 1968. április 7. 14. szám, 2. oldal.

⁶⁾ „Volksblatt” 1968. március 31. 4. oldal, Bécs.

⁷⁾ „Wiener Wochenblatt” 1968. április 13. 15. szám, 1. oldal, 14 és 15.

tengerbe lennének merítve, amely állandóan változott, például úgy, mintha egy színes templomablakon keresztül a napsugár a templomban lévőkre esne és amellett a templomablakot mozgatnák. Egy egészen meghatározott pillanatban a koszorúnak csak egy határozott színe volt, mégis ezekben a fényfoltokban minden szín képviselve volt. Mindez kb. 20 percig tartott. Ezután a nap ismét fényesebb lett, úgy, hogy már csak két összetett ujjon keresztül lehetett a napba nézni; mégis sötétzöld-ezüstös korongnak látszott. A látóhatár irányában újra és újra függőleges, széles és sárga fény-utak voltak láthatók és a Lexné kertjében lévő embereken sárga fényfoltok voltak, amelyek kb. olyan nagyok voltak, mint egy emberi kéz, kifeszített ujjakkal. A fehér haj sárgának látszott, az arc aranybarnának, fehér ruhákon sárga fényfoltok voltak, a kéken pedig zöldek. Ezek a sárga fényfoltok hol itt, hol ott voltak láthatók. A napjelenségnek ez a „sárgafázisa” kb. 15^h utánig tartott, aztán újra kezdődött az előbb vázolt jelenség mindenféle színben. Ez a napjelenség nem hatott sem ijesztően, sem nyugtalanítóan, hanem inkább jólesően, örömtelien és felemelően és belsőleg Isten dicsőítésére és hála hangolt. Ez a nap egy ragyogó tavaszi nap volt, felhőtlen, páramentes, kék éggel.

Lexné közölte akkoriban az Istenanya megbízásából, hogy többször lesznek napcsodák, jelek a napon belül és kívül s hogy ezek az Ég utolsó figyelmeztetései a bűnös emberiségnek, hogy ismerjék el a keresztet a földön, mint Isten irgalmasságának és szeretetének jelét és hogy az égi üzeneteket — ima és vezeklés a bűnösök megtéréseért, a papok megszentelődéseért, a legméltóságosabb Oltáriszentség és a szent kereszt tisztelete — hűségesen kövessék, hogy ezáltal Isten borzalmas büntetőitétét elkerüljék.

Gyógyulások és megtérések

Eisenbergben már sok feltűnő gyógyulás és csodálatos megtérés történt. Ezekről azonban csak egy későbbi kiadásban adhatunk közlést, mert az ezekkel kapcsolatos

adatokat nagy gonddal kell összegyűjteni és megvizsgálni. Meg kell gondolnunk, hogy az Uristenhez megtért lelkek bensőjében lejátszódó csodák sokkal értékesebbek, mint az akár még oly hatásos napjelenség vagy testi nyomorúság feltűnő gyógyulása. És ki tudná megmondani, mennyi ilyen csendes megtérés kegyelme fakadt már az eisenbergi szent kereszt jeléből? Csak az ég és föld Ura tudja ezt egyedül!

A forrás

A jóságos Istenanya 1968 tavaszán egy üzenetében közölte Lexnével, hogy ott hamarosan forrás fog fakadni, ha a keresztnél a fűben megfelelően sokat imádkoznak.

Meg lehetünk róla győződve, hogy amit a mi égi Édesanyánk nekünk, gyermekeinek megígért, azt be is fogja váltani, csak teljesítsük üzeneteit és ajándékozzuk neki egész bizalmunkat.

Pater Pio

Pater Pio Olaszországban, San Giovanniban él egy kapucinus kolostorban. Jelenleg 81 éves és 1918. óta viseli — mint első és egyetlen pap — a mi megfeszített Üdvözítőnk testi sebeit (stigmáit). Pater Pio egy egyszerű és szerény szerzetes, aki hűségesen az Evangélium törvényei szerint él és mindannyiunk számára az ima, bűnbánat és áldozat nemes példaképe. Imájára, és amint ő maga mandja, égi Édesanyánk közbenjárására sok gyógyulás és megtérés történt már ott. Pater Pio megkapta a bilokáció (egyidőben való jelenlét két különböző, egymástól messze távoleső helyen is) adományát is. De mi dolga van Pater Pionak Eisenberggel?

Pater Pio látogatói közölték ugyanis, hogy az embereket azzal a megjegyzéssel küldi Eisenbergbe, hogy az a világ egyik legnagyobb kegyhelye és ügyeiket tárják ott az égi Édesanya elé. Ha meggondoljuk, hogy Lourdsban és Fatimában a jóságos Istenanya a kiválasztott látnok-gyermekeknek csak néhányszor jelent meg, Eisenbergben

viszont nemcsak ő, hanem az isteni Üdvözítő is tizenkét év óta és ma is, ismételten megjelenik, nincs akkor igaza Pater Pionak?

Nemcsak Lexné, hanem sokan mások is megállapították, hogy a Pater Piora jellemző tömjén és ibolyaillatot érezték Eisenbergben a keresztnél a fűben, amit az ő, bilokáció által történő, láthatatlan személyes jelenlétének kell tekinteni.

Bucsuzóul

Az eisenstadti püsköpi hivatal ismertté tette⁹⁾, hogy az Eisenbergben történt rendkívüli eseményeket figyelemmel kísérik és amennyiben az szükséges, kivizsgálás tárgyává teszik. Ennek a kivizsgálásnak a megtörténtéig zárandoklatok és zárandoklathoz hasonló rendezvények tilosak. Egyidőben felhívják a sajtót, hogy csak hivatalos közleményeket tudósítsanak (azaz a püspökség közleményeit).

Bármilyen is legyen egy ilyen kivizsgálásnak az eredménye, mi továbbra is tisztelettel leszünk az egyházi főhatóság iránt és amellett gondolunk arra, hogy az egyházi dogma szerint a tévedhetetlenség csak a pápa tulajdona akkor és csak akkor, amikor ex cathedra tanít. Itt azt kívánják emberek, Isten helyettesei, hogy a zárandoklatok szűnjenek meg. Ott azonban Isten, az Ur maga kívánja, és az ő égi Édesanyja, hogy körmenetekben, imával és istendicsőítéssel menjünk az Ég jeléhez, a kereszthez a fűben. Kinek kell most engedelmeskedni, magának Istennek vagy helyetteseinek, az embereknek?

Isten, az Ur, azt kívánja Egyházától, hogy ismerje el a keresztet a fűben, mint az Ég jelét; hogy ez könnyebb legyen az embernek, napcsodát tesz nagy irgalmasságában és szeretetében a bűnös emberiség iránt. Az eisenbergi plébános azonban ördögi műről beszél¹⁰⁾. Emlé-

⁹⁾ „Wiener Kirchenzeitung“ 1968. április 7. 14. szám, 2. oldal.

kezünk az Evangéliumban arra, hogy a farizeusok és írástudók szemére hányták az isteni Üdvözítőnek, hogy Belzebub segítségével üzi ki az ördögöket.

Eisenbergben nem Jeruzsálem tragédiája ismétlődik meg? Éppen azok, akiket akkoriban kiválasztottak, hogy Krisztust a csodáiról felismerjék, nem tették ezt meg. Nem joggal hányta Krisztus a szemükre, hogy vak vezetői a népnek?

Hangok hallatszanak néha arról, hogy Lexné, bár mindenesetre lényegtelen kis dolgokban, ellentmondásba kerül és így az egész együtt sem lehet igaz. Gondoljunk ezért a szent apostolra, Péterre, aki akkoriban ünnepélyesen elismerte: „Te vagy Krisztus, az élő Isten Fia!” és utána aztán hármoszor megesküdt: „Nem ismerem ezt az embert!” Ki akarná ebből a tényből teljes komolysággal arra a megállapításra jutni, hogy mindaz, amit szent Péter tanított, valótlan? Az isteni megbízatást és hivatást az emberi tökéletlenségtől és gyengeségtől külön kell választani.

Mi azonban tovább is hűségesen akarunk szolgálni Istennek, az Urnak, tisztelni akarjuk az Ő szent Anyját, teljesíteni akarjuk az Ő akaratát, imádkozni és vezekelni akarunk a bűnösök megtéréséért és a világ békéjéért, terjeszteni és megtartani akarjuk üzeneteit és el akarjuk ismerni irántunk, bűnös emberek iránt tanusított irgalmasságának és szeretetének jelét, szent keresztjét a fűben és ŐRÁ akarjuk bízni a jövőnket.

Uram, legyen meg a Te akaratod!

¹⁰⁾ „Wiener Wochenblatt” 1968. ápr. 20. — 16. szám 7. oldal.

A SZEPLŐTELEN FOGANTATÁS BESZÉL HOZZÁNK TURZOVKÁBÓL

A látnok, Matous Lasut személyes közlése alapján

A hely, amelyet a Szent Szűz kiválasztott

Csehszlovákia — egy Európa szívében fekvő ország.

Kiszállunk a vonatból Vysoká megállónál, átmegyünk a Kysuka nevű folyón és rögtön utána felfelé haladunk egy meredek hegyi uton, a 802 m magas Okrouhlá (Kerekhegy) hegyre.

A nagy áldozat ellenére azonban, amelyet a zarándokoknak meg kell hozniuk abból a célból, hogy hódolhassanak az Ég és Föld Királynője, a Szeplőtelen Szűz előtt azon a helyen, amelyet „Miasszonyunk” jelenlétével megszentelt, a zarándokok mégis majdnem valamennyien nehezen távoznak el onnan és valamennyit az a belső vágy éget, hogy ismét visszatérhessenek oda.

Matous Lasut 1916. április 10-én Vysokán, egy Turzovkával szomszédos faluban született. Már 4 éves korában elvesztette az édesanyját, aki akkor csak 31 éves volt.

Már fiatalon idegen emberek szolgálatába kellett elszegődnie. Amikor kint járt a természetben és megpillantott valahol egy Mária képet, mindig virággal diszitette. Idegen emberek szolgálatában az élet általában keserű, de ebből a keserű sorsból nőnek ki az erős jellemek. A kis Matous vallásos élete a lehető legegyszerűbb volt. Istenre és az Istenanyára mindig gondolt, még az idegen szolgálatban is. Idegen emberek nem adják a kenyeret ingyen, azért munkát követelnek. De alkalmazottuk lelki életével nem szoktak törődni. Nekik maguknak kell gondoskodniuk arról, hogy a kegyelem, a hit és a tiszta erkölcs kincsét megőrizték magukban. Matous csak nagyon ritkán jutott el iskolai oktatásra.

Ehhez ő tul szegény volt, még füzete és írószerszáma sem volt. Boldog volt, ha a tanítónő felbontott egy papírliszteszsákot és azt neki ajándékozta, hogy arra írhasson. Ceruzát azonban kölcsön kellett neki adnia. És ugyanigy volt a valással is.

Még első szentáldozásra sem vitték el. Amikor 14 éves lett, ő magától ment és senki, még a pap sem tudta, hogy akkor végezte az első szentáldozását.

Munkavállalása folytán eljutott Morvaországba is, ahol kenyéradója, egy parasztember, nem feledkezett meg arról sem, hogy a lelkével is törődjék. A második világháború folyamán mint katona Ukrajnába került. Milyen sok veszély fenyegette ott! De mindezekben megóvta őt égi Édesanyja. 1941-en megnősült; felesége, Éva, szül. Marsicova hűséges, jó feleség.

A Lasut házaspárnak 4 gyermeke volt. Az első gyermek, egy kislányka, meghalt; a többi 3 leánygyermekük él.

A szép Hölgy

1958. június 1. vasárnap, a Szentháromság ünnepe. Matous Lasutnak ezen a napon szolgálata van. Érdekes: semmi kedvet nem érez a szolgálathoz — sokkal szívesebben menne istentiszteletre; dehát mit tehet? Mint erdőkerülőnek megvan a kötelessége és azt teljesítenie kell.

Reggel 9 óra tájban fent van az Okrouhlá hegy csucsán, amelyik egy erdőben gazdag hegytömbből emelkedik ki három helység — Turzovka, Vysoka és Korna — közül. A hegy csucsát a vidék köznyelvén „Zivcáková“-nak nevezik. Ott, az út mentén egy erdeifenyőn függött már emberemlékezet óta a Mindenkor Segítő Szűz Máriának egy képe s ezért nevezték az emberek ezt a helyet egyszerűen így: „A képnél“ (O obrazku) Matous Lasut itt meg szokott állni, hogy imádkozzék és a képet virággal diszitse. Így tett ezen a napon is. Letérdelt és elkezdte a Miatyánkot „és Üdvözlégyet imádkozni. Alighogy a végére ért, rózsákat vett észre a földön, fehér rózsákat. Csodálkozott. Nem akart hinni a szemeinek. Hogy kerül-

hetett erre a vidékre rózsá? Amikor kb. 12 m távolságra néz, látja, hogy ott a legmagasabbak a rózsák és közöttük könnyű, finom ködben egy Hölgy áll természetfeletti nagyságban, fiatalon, mosolyogva, de mégis szigorú, parancsoló tekintettel, olyan öltözetben, mint Lourdesban, összekulcsolt kezekkel. Balkezén a rózsafüzér, arca kissé ovális és feltűnően fehér. Jobb oldalon, amikor a szél a fátyolát kissé meglibbentette, világosbarna hajfürt vált láthatóvá. Egész megjelenése fenséges nagyságot és kimondhatatlan jóságot sugárzott. Egyetlen ember sem ilyen magas — szokta mondani Lasut és hozzáfűzi: így az én hitem szerinti volt a nagysága.

Lasut abban egyetlen pillanatra sem kételkedett, hogy kit lát maga előtt, csak a saját ép eszében — amint azt mondani szokta, akárhányszor a jelenésről beszélt. Álomnak tűnt fel előtte, hogy egy olyan egyszerű férfinak, amint amilyen ő, a Szent Szűz megjelenhet. Visszaemlékszik rá, hogy már egy évvel ezelőtt látta ugyanezt a kedves arcot. Egy este, 10 óra tájban történt, hogy amikor a lourdesi Szűzanya szobra előtt imáit végezte, ugyanezt a kedves arcot látta.

Akkoriban nagyon megijedt és azt gondolta, ismét az ördög üzi gonosz tréfáját vele. Most azonban megkönnyebbülve ismeri fel, hogy a jelenés már akkoriban is valódi volt és a szíve hálásan és mentegetődzve mondta neki: „Igy tehát mégis Te voltál!” Most nem érez semmi félelmet vagy aggodalmat, az Istenanya olyan egyszerűen és feltűnés nélkül jön. A mennyei Királynő arca elmondhatatlanul szép, fenséges és csodálatos volt. Ruhája egyre szebb lett és úgy ragyogott, mint napfényben a hó. A jelenés kimondhatatlan fenséget és méltóságot sugárzott, hogy mindennek a földre kellett előtte hullania. Így Lasutnak is.

Ő is teljesen a hatalmában érezte magát. Szellemét tökéletesen lebilincselte, akarata tökéletesen megegyezett az ő akaratával, amidőn a Szent Szűz megkezdte utasításai adását.

Lasut kifejezetten hangsúlyozza, hogy az Istenanya semmit sem a szájával mondott; megbízásait jobb kezének

mozdulataival adta. Valóban királyiak voltak ezek a mozdulatok. Jobb kezének mutatóujjával aztán a földre mutatott Lasut jobb oldalán. Lasut odanéz és látja, hogy az egész rózsákkal borított helyet alacsony kerítés veszi körül — ő maga annak közepében áll — és észreveszi, hogy jobb oldalán 3 lécz ki van szakítva a kerítésből. Megérti, hogy ezeket szögezze vissza és kezébe veszi a kis kalapácsot, amely a kerítésen lóg és megszögezi a léceket.

A Hölgy arcán meglepődöttség mutatkozott. Egészen mostanáig összekulcsolva tartotta a kezét, most azonban a rózsafüzére után nyul, amely nagy volt, csodálatos szépen ragyogott, mintha csupa gyémántból lenne és megrázta azt. A látnok megijjed, nála nem volt rózsafüzér és nem is tudta imádkozni azt. Most azonban megérti a szép Hölgy második megbízatását és egész szívéből elfogadja azt.

Az égi Jelenség most jobb kezének ujjával a kép irányába mutatott. Lasut odanéz. A Mindenkor Segítő Szűz képe nincs már ott; ahol Mária személyesen van jelen, ott az őt ábrázoló képre nincs szükség. Most újra arra a helyre irányítja tekintetét és egy világtérképet lát ott ábrázolva, élesen kirajzolt határokkal a földrészek és vizek között, de az egyes államok között nem.

A térkép egész felülete háromféle színnel volt befedve: kékkel, amely a vizeket jelentette, sárgával, amely a síkságokat ábrázolta és végül zölddel, amely a hegyeket és az erdős vidékeket jelképezte. A térkép alján megjelent egy kis fekete tábla, amelyik szavakkal és mondatokkal a változásokat magyarázta. Az összesen hét változás közül az ötödik és hatodik egyedül csak a Szentatyával volt közölhető, a többi minden embernek szólt.

Az első változás (jelképes jelentése): a zöld szín a jónak és a megmenekülés reményének határait ábrázolta, a sárga a rosszat és a büntetéseket.

A kis táblára ez volt írva: valamennyi síkság rossz és a pusztulásnak esik áldozatul, a zöld hegyvidékeknek több a reményük a megmenekülésre. Végül ez a mondat volt

olvasható: **V e z e k e l j e t e k !** Imádkozzatok a papokért, imádkozzatok a rózsafüzért!

A második változás a rossz előrehaladását jelképezte a világban — a sárga szín elterjedt, a zöld visszahúzódott.

A harmadik változásnál a sárga szín előntötte az egész földgolyót és a felhőkből tüzeső hullott alá. A kis táblán az állt, ha az emberek nem javulnak meg, borzalmas katasztrófák jönnek — egyenként vagy tömegesen és az emberek különböző módon fognak elpusztulni.

A negyedik változásnál a rossznak a kitöréseit látta — a bűnök következményét, valamint az azokért járó büntetést, mert Isten szemében szörnyű a bűn, borzasztó minden ember és az egész emberiség számára. Nemcsak egyének, hanem egész társadalmak fognak elpusztulni.

Lasut azt mondja, óriási krátereket látott, amelyek kitörése elárasztotta a legtávolabbi környéket, úgy hogy minden élet megszűnt.

Ezek a bűn következményei: pusztulás, megsemmisülés, minden élő lelki halála. Lasut látja, milyen borzalmasak a büntetések, amelyeket az emberek sajátmaguk idéznek elő. A kis tábla felírása: Amennyiben az emberek még mindig nem javulnak meg, Isten büntetése által meg fognak halni.

A hetedik változás örömteli. Azt ábrázolja, hogyan nézne ki a föld akkor, ha az emberek Isten törvényeit tiszteletben tartanák. Az egész földgolyó ragyogó napsugárban uszott. Általános felvirágzást, egyetértést és békét lehetett látni. A csúcson Lourdesi Szűzanyánk állt rózsafüzérrel a kezében, amelyet minden népnek jelként mutatott, mint amellyel és amely által jólétet, békét és nyugalmat lehet elnyerni. Ezt a megmenekülést egészen félreérthetetlenül feltételesnek tüntette fel. Az embereken mulik, hogy vezekléssel megváltoztassák az életüket és megmentse magukat. Ezért jön a Szeplőtelenül Fogantatott Királynő ismét le hozzánk, hogy figyelmeztessen, fellelkesítsen, óvjon és segítsen bennünket, mert szörnyű az ördög hatalma. Összehasonlíthatatlanul nagyobb azonban a Szeplőtelenül Fogantatott hatalma — szokta mondani Lasut.

Három teljes órán át tartottak ezek a képváltozások. Lasutnak megjósolta még, hogy amennyiben mindent teljesít, amit tőle kíván, úgy az Égbe fog jutni és amikor felnézett, leereszkedett a mennybolt, az egész vidék fölé ivként, mintha egy kalapot képezne, amely aztán mint egy villámcsapástól sujtva kettévált.

Akkor Lasut még egy hatalmas, vakító, kb. 10 méter oldalhosszúságu háromszöget látott, amelynek közepében a mi Urunk és Üdvöztőnk állt. Fehér ruhát viselt és piros köppeney volt ráterítve. Balján egy keskeny kereszt állt, olyan magas, mint az alakja. Az Úrból mérhetetlen fenség áradt. Szívéből három tüzes sugár tört elő, amelyek közül az egyik Lasutot érte. Földre hullott és egy másodperc töredékéig még harangzugást hallott. Dél volt. Ekkor elvesztette az eszméletét és 3 óra hosszat a földön maradt fekve.

Lasut ezt az időtartamot az Ur háromórás haláltusájával hasonlítja össze a kereszten és ez az idő számára a meghalást jelképezi mindannak, aki eddig volt. A kezdetét egy új életnek.

Lasut kihangsúlyozza azt is, hogy ezen a napon minden eddigi betegségétől megszabadult. Hosszú évek óta tartó és az orvosok által gyógyíthatatlannak minősített köhögésétől is.

Végül ismét magához tér, a rózsáknak már nyoma sincs, fák állnak, mint mindig ezen a helyen. Az erdei fenyőn ismét ott függ a Mindenkor Segítő Szent Szűz ismert képe. Óvatosan körülnéz és egyszerre észrevesz a földön egy rózsafüzért feküdni. Tisztelettel felemeli és megérti: a Szeplőtelen Szűz ajándéka. Az Ő kezében fényesen ragyogó, sugárzó volt; most csak szürke, fénytelen, különleges anyagból készült. Ezideig nem tudta a rózsafüzért imádkozni – most azonban tudja a dicsőségeset. Mária tanította meg rá.

A kegyelem gyümölcse

Lasut leereszkedik a hegyről és amit az értelme alig tud elhinni, azt felfogja a szíve. Látja, hogy milyen volt eddig: keresztény volt valóban, katolikus, soha nem maradt el vasárnap az istentiszteletről, imádkozott, megtartotta az ünnepeket, soha nem káromkodott, goromba szó soha nem hagyta el ajkát és mégis, üres volt az élete mostanáig. Felmérhetetlen nagy éhség töltötte be Isten után, megismerése után, vele való egyesülés után. Vágyódva sóvárgott gyónás után, legszivesebben azonnal a templomba ment volna, de ez most még nem volt lehetséges. Egy-némely dolgot még el kellett intéznie. Visszatért a Szent Szűz első megbízatásához és megfontolta, milyen értelme lehetett a három kiszakadt kerítéslécnak számára. Megérti, hogy három hibáját jelentették vagy ha úgy tesszük a három erényt, melyeknek hijján volt:

1. a rózsafüzér imádságot,
2. a gyakori szentáldozást,
3. baráti kapcsolatot minden emberrel.

Eddig nem értett a rózsafüzér imádkozásához és nem is kívánta, hogy megtanulja azt. Ezért rázta azt az Istenanya, sőt meg is tanította a dicsőséges rózsafüzérre. Egy egész óra hosszat imádkozta most a hegyen. Szíve elmondhatatlan örömmel és hálával merült el a dicsőséges titkokba. Megismerte ennek az imának az erejét és boldogítását.

Megérti most azt is, hogy a szentségi Üdvözítő nélkül nincs élet. Amint a test gyenge lesz táplálék hiányában és elenyészik, ugyanugy megbetegszik a lélek Krisztus teste és vére nélkül. Nagyon vágyódott utána. Úgy érezte, hogy nem éli meg a másnap reggelt. Tudatában volt annak, hogy a szentmise és a szentáldozás egy egységes, szétszakíthatatlan egésznek alkotnak. Hogyan is tudott eddig az eucharisztikus áldozatnál jelen lenni anélkül, hogy odatérdelt volna az Úr asztalához? Természetesen most a szentmisét is sokkal jobban megérti; az Úr és Üdvözítő maga az, aki itt értünk vértelenül feláldozza magát.

Szive bocsánatért kiált az Örök Atyához az ő és a mi számunkra. Mi is egyesülünk áldozatával, igazán és őszintén adjuk oda amik vagyunk és amink van éppen azért, hogy aztán új szívvél távozhassunk el onnan. Átgondolta harmadik megbízatásának értelmét, amely az embertársaihoz való kapcsolatára vonatkozott. Szívének tisztának kell lennie és nem szabad, hogy az ő hibájából egyetlen ellensége is legyen. Őszintén megvizsgálja a lelkiismeretét és meg kell állapítania, hogy bár mindig az igazságért és igazságosságért fáradt, mégis gyakran mérgelődtek emberek miatta. Még akkor is, ha mint erdőkerülő a legalacsonyabb pénzbírságot vetette ki rájuk, rossznéven vették ezt tőle. Most elhatározta, hogy megalázkodik és bocsánatot kér az emberektől, hogy jó példát mutasson nekik. Amikor lejött a hegyről, még ugyanaznap felkereste valamennyi szomszédját és ismerősét Vysokán és környékén és bocsánatot kért tőlük. Mindez egészen éjfélig tartott.

Az emberek nem tudták ezt az eljárását megérteni és bolondnak tartották. Ő azonban ekkor még a világ minden kincséért sem tudta volna titkát elárulni és felfedni nekik. Most megérti azt is, mit jelent vezekelni, hűségesen követni mindazt, amit Isten kíván és a lelkiismerete követel tőle. Mindig és mindenütt becsületesen kell eljárnom — legyen az az Egyház, az otthonom vágy a hivatásom. Isten nem ismer kettős játékot.

És amikor elérkezett a reggel, Lasut elment a templomba, meggyónt és utána egyesült az ő Úrával és Istenével. Ettől a perctől kezdve új életet kezd, Istennel és Istenért!

Még hatszor jelent meg neki a Szent Szüz ugyanazon a helyen. Második alkalommal a következő szombaton, június 7-én, aztán június 21-én, július 1-én és 21-én. Mindig mint a Lourdesi Szent Szüzet látta. Háromizben Szeplőtelen Szívével, sugarakkal, amelyek közül a középső őt érintette. Augusztus 14-én mint a Szeplőtelen Fogantatást látta, körülövezve a nap sugaraival, amely azonban nem izzott. Sarkával eltiporta a kigyó (Sátán) fejét.

Három teljes hónapig hallgatott Lasut ezekről a jelenésekről. Elsőizben szeptember 7-én beszélt róluk és a rákövetkező napon, Mária születésének ünnepén az ottaniak elzarándokoltak a jelenés helyére; Lasut beszélt hozzájuk, tele lelkesedéssel Istenről és a Szent Szüzzről. Feltárta felszólításait — figyelmeztet, óv, kér és mindezt olyan természetességgel, hogy az emberek felismerik, Isten micsoda ereje lakik ebben az egyébként szófukar és visszahúzódó emberben.

Megmondja előre, hogy 3 nap múlva le fogják tartóztatni, ami meg is történt. Elmebetegnek nyilvánították, beszállították Bytica-ba az elmegyógyintézetbe. Kihallgatások, orvosi vizsgálatok végtelen sorával akarták arra kényszeríteni, hogy mindent visszavonjon, letagadjon. Igéreteket tesznek neki, megfenyegetik. De minden hiába! Egy kihallgatás alkalmával megkérdezte a látnok az államügyészt:

„Ügyész ur, van Önnek édesanyja?”

„Igen, természetesen” — hangzik a válasz.

„És le tudná Ön az édesanyját tagadni?”

„Nem, ezt nem tudnám megtenni!”

„Hát látja, ugyanigy nem tudom én sem az én égi Édesanyámat letagadni” — válaszolja Lasut.

Az államügyész azonnal befejezte a tárgyalást. Megfenyegették a látnokot, hogy kitelepitik, elszakítják a családjától. Ő azonban nyugodtan és megadással válaszolt: vigyetek el a legtávolabbi Keletre vagy vessetek a legmélyebb cellába — az Istenanya mindig mellettem lesz és soha el nem fog hagyni — amennyiben én sem tagadom meg őt — én azonban örökre hű maradok hozzá.

Arról, amit a látnok letartóztatása alatt és az elmegyógyintézetben elszenvedett, vastag kötetet lehetne írni. De mégis, Isten és Mária segítségével minden meghurcolást, megaláztatást és nélkülözést szerencsésen kiállott. Ma ismét övéi körében él. Lelkesedéssel beszél mindenkinek, aki felkeresi és szívesen hallgatja, Máriáról.

Amint azt a látnok nyomatékosan ismétli, a Szent Szűz a következőket kívánja:

1. imádkozzuk minden nap a rózsafüzért,
2. imádkozzuk a papokért és szerzetesekért,
3. végezzünk engesztelést.

Tehát, semmi újat! Olyan kívánságok ezek, amelyeket régebbi jelenései alkalmával, más helyeken is kinyilvánított már. Csak igaz módon, ujszerűen és következetesen tegyük ezt. Eddig az emberek csak a templomban végeztek engesztelést. Kétszer egy évben, a nagy ünnepek előtt, életük azonban változatlan maradt.

Imádkozzuk ezért a tisztítóüzben szenvedő lelkekért, de a tudatlan emberekért is!

1958. augusztus 5. volt.

Lasut az erdőben dolgozott; délben egy rőzsehalomra ült, hogy egyék valamit. Jobb térdére egy kis kanna kávé-t helyezett, de mielőtt még az evéshez hozzákezdett volna, kedvet kapott egy cigarettára. Nagyon szeretett dohányozni — amint ezt ő maga bevallja. A cigarettacsomagot bal térdére helyezte, kivett belőle egyet, a szájába tette és rá akart gyújtani. Hirtelen egy nagy asztalt lát maga előtt olyan gazdagon megrakva, amilyent még soha életében nem látott: különböző étellel, itallal, cigarettával, sőt még autó, motorkerékpár, televízióval, sorsjegyekkel, órákkal, arannyal — szóval mindennel, ami a mai idők embere törekvéseinek tárgya. És ennél az asztalnál egy magas, választékosan öltözött férfi állt, mellén aranylánc lógott, de az arcának olyan sötétpiros volt a színe, mint az égő tűznek. Rövid szünet után így szól Lasuthoz: ez mind a tiéd lesz, ha meghajolsz előttem. Lasut bevallja őszintén, nem biztos benne, hogy a következő pillanatban mit tett volna; ekkor a jobb vállán egy erős ütést érzett, mintha egy erős csuklóju, ökölbe szorított kéztől jött volna, amely ütés olyan erős volt, hogy a helye még 3 nap múlva is fájni neki.

Összeszedte magát és ekkor eltűnt az asztal a férfivel és éppen ellekzelőleg, kb. 5 m távolságban finom köd képződött, melynek kösepében ötször egymás után megjelen neki a Lourdesi Szent Szűz. Amikor körülnézett, nem

tudott a csodálkozástól magához térni: valamennyi cigaretta porrá lett, az, amelyet a szájában tartott kettétört, csak egy része maradt az ajkai közt, valamennyi gyufa 3 részbe volt törve és körben elszórva. Csak a térdén a kávé maradt érintetlen.

Sokáig gondolkodott e fölött az esemény fölött és megértette: a gonosz szellem kísértette meg, ő volt az, aki megmutatta neki, mennyire kívánja, hogy minden ember az övé legyen, mennyire hajlandó az embernek mindent juttatni, hogy azáltal a hatalmába kerítse, de őrangyala megmentette és a Szent Szűz kinyilvánította neki: ha követni akarsz engem, mindezekről a dolgokról le kell mondanod, tartózkodnod kell tőlük, nem szabad kívánnod őket, mert vagy a husnak szolgálsz, a világnak, tehát az ördögnek, vagy Istennek. Ezóta az idő óta nem cigarettázik — teszi hozzá Lasut szerényen.

A gazdagság ezen asztalára nagy súlyt helyez: azt mondja, ezt az asztalt le kellene festeni és mindenkinek láthatóvá tenni tanulságul.

Ennek a fentvázolt eseménynek volt még egy utójátéka is. Egy patakból hirtelen zajt hallott; mint egy gyermeknek a sirását. Oda akart menni és utánanézni a dolognak, de valami azt mondta neki, ne tegye. Helyén maradt tehát és ekkor átváltozott a gyermeksirás egy asszonyéba, majd férfisirássá; később madárkiáltáshoz hasonlított; ugyanakkor arról a helyről felszállt egy madár, amely éles kiáltással elrepült.

Lasut tehát jól ismeri az ördögöt; ismeri kísértéseit, fenyegetéseit. A vele való találkozásairól van mit közölnie. A gonosz lélek megkísérelte megakadályozni őt templomba vivő útján, mindenféle akadályt, ravasz csapdákat emelt útjába, de mindezekben segítette és megmentette a látnokot őrangyala. Gyakran az utolsó pillanatban kapta a sugallatot, hogy egy mezei utról lekanyarodjék; más alkalommal kerékpárja megától megállt, anélkül, hogy fékezett volna és csak akkor ismerte fel, hogy milyen veszélynek volt kitéve.

Októberben minden este a templomba ment kerékpáron a rózsafüzér ájtatosságra; gyakran köeső követte útján,

mely kerékpárja mellet süvített el. Érdekes volt, hogy a kövek nem estek ivben a földre, hanem egyenes irányban repültek. Ha lehajolt, hogy egy követ megfogjon, ez sohasem sikerült neki és egyetlen kő sem találta el soha, sem a kerékpárját sem őt magát.

Egy vasárnap délután, amikor az Okrouhlá hegyen a kilátótoronynál tartózkodott, el akarta imádkozni az Angyali Üdvözetet. Alighogy elkezdte, zajt hallot, mintha egy csordától jött volna. Megfordult — de semmit nem látott. Akkor megértette: a gonosz lélek akarta imájában megzavarni. Ismét folytatja imáját, de ekkor lovakat vett észre, amelyek egészen a közelébe jöttek, még a lélegzetüket is érezte a nyakán. És miután nem hagyta magát az imájában megzavarni, újra eltűntek; ekkor olyan zaj keletkezett, mint amikor megláncolt hordók lezuhannak. A föld többizben megrázkódott, mint amikor valakinek a lába alól kihuzzák a szőnyeget, úgy hogy Lasut arccal a földre esett. Amikor körülnézett, kb. 50 m távolságra egy sik területen megpillantotta az ördögöt emberfejjel, kis szarvakkal, patával és farokkal, amint fokozatosan elsüllyedt a földbe. Ekkor nyugalom állt be és zavartalanul el tudta imádkozni az Angyali Üdvözetet és a rózsafüzért. Aztán rózsafüzérrel a kezében elment megnézni a helyet. Egy kis sikság volt az, rajta egyetlen darab kő megolvadt szuokkal és köröskörül utálatos bűz volt érezhető.

Ha az emberek esetleg százször is látnák Istent, nem imádnák őt olyan bensőségesen, mintha az ördögöt csak egyszer látnák minden csunyaságában — mondta Lasut komolyan ezen személyes tapasztalata alapján.

Matous Lašut gyakran hangsulyozza, hogy nemcsak a junius 1-i jelenés a fontos, hanem az egész rákövetkező 3 év, mindazok a megvilágosítások, amelyekben része volt, minden rendkívüli ismerete, hiszen minden esemény hozzátartozik a jelenéshez, — őt magát is megerősítik meggyőződésében, hogy az valódi volt. Ugyanebben az időben szokta mondani: amint belépek a templomba, azonnal felismerem, milyen szellem uralkodik ott. Olyan ez, mint egy elektromos áramu drót: megfogjátok az egyik végén és azonnal tapasztaljátok a következményét. Így kell

a léleknek is Istenhez kapcsolódnia, hogy megismerje azt, ami egyébként nem jutna eszébe. És mégis, nincs semmi különös ebben. Törekedjete a hit után és meg is fogjátok azt tapasztalni.

Ne legyünk tehát ingadozó, hanem határozott, elszánt katolikusok, ne csak én, aki láttam a Szent Szület, hanem ti valamennyien. És vigyázzunk arra, hogy a jóban kitartsunk!

Lasut ismételten hangsúlyozza: legyen gondotok rá, hogy mindig hordjatok magatoknál valami megáldott, vallásos tárgyat!

A forrás

Az erdeifenyő közvetlen közelében, amelyen a Segítő Mária kép függött, soha nem volt víz. Mégis, 1958 december óta nem messze a Boldogasszony jelenési helyétől egy forrásból, vagy jobbanmondva több kisebb forrásból víz folyik, amely víz csodálatos hatásával azt bizonyítja, hogy az Istenanya jelenése igaz és valódi volt.

1958 decemberében (mialatt Lasut le volt tartóztatva) egy — azóta elhunyt — turzovkai lakosnak, névszerint Juraj Kavalek-nek két éjszaka megjelent álmában egy feketébe öltözött asszony és ismételten felszólította, menjen fel a Zivakra és ásson ott. Sem az első, sem a második felhívásnak Kavalek nem tett eleget. Miután az asszony harmadszor is megjelent és egyenest megkérdezte, miért nem tett eleget felhívásának, Kavalek elhatározta, hogy eleget tesz annak. Erről a következőket mondja el:

Másnap reggel vettem egy kapát és egy darab kenyérrel a zsebemben a Kysuka folyóhoz mentem. Ott fontolóra vettem, hol lépjem át a folyót; magas volt ugyanis a víz és elsodorta a fahidat. Végül is találtam egy sekély részt és elhatároztam, hogy ott átgázolok a folyón. Nem volt könnyű, a víz jéghideg volt és én asztmában szenvedtem. Végül is rászántam magam; lehúztam a cipőmet és a vízbe léptem, amely most langyos volt, mint nyáron. Miután átértem a tulsó partra, megszárogattam a lábaimat és ismét felhúztam cipőmet. Ugy éreztem magam, mintha egy

18 éves ifju lennék, nem éreztem semmi fáradságot. Felértem a hegyre, amelyen a Szent Szűz megjelent és egy kis oltárnál néhány turzovkai asszonyt találtam ott, akik imádkoztak. Megkérdezték, hová megyek és így elmeséltem nekik az álmomat. Akkor elmentem kb. 200 m-re az oltártól, ahogy álmomban láttam és mérlegeltem, hol kezdjek el ásni. Ekkor hallottam, hogy egy asszony köszönt. Megkérdezte, hogy vizet keresek-e. Amikor igenel feleltem, azt a tanácsot adta, hogy kb. 7 m-rel menjek visszafelé és azon a helyen, ahol a 3 páfrány nő, ott ássak. Odamentem, a kapát azonban otthagytam azon a helyen, ahol előzőleg álltam. Ekkor visszafordultam, felszedtem a kapát és a hölgy után néztem, de már nem volt ott. Nem vettem észre sem a jövetelét, sem a távozását.

Elkezdtem ásni, háromszor a földbe vágtam a kapával és viz jött a nyomában; olyan erővel, hogy elöntött. Egy kis kutat ástam. Utána az oltárhoz mentem, hogy az asszonyokat értesítsem, hogy valóban találtam vizet. A hölgy azonban nem volt köztük. Az asszonyok akartak nekem segíteni, de megmondtam nekik, hogy a vizet már megtaláltam, csak a hölgyet, aki a megfelelő helyet megmutatta, nem látom sehol. Pontos leírást adtam róla, szürke ruhája volt és a fején kék fátyol, kicsit az arcába lehetett látni és így megláthattam csodálatosan szép szemeit. A kinézése egy 16—17 év körüli leányra emlékeztetett.

Rendkívüli Jelenségek és fenomének

Mária maga bebizonyítja turzovkai jelenéseinek hihetőségét és valódiságát. Turzovkára nemcsak jámbor asszonyok, hanem képzett és intelligens emberek is jönnek, akik a természetfeletti dolgokról szóló híreket nem fogadják kritika és fenntartás nélkül, ők nem mint kíváncsiak vannak ott, hanem mint zárándokok. A zárándokok, akik fent voltak a szent hegyen, gyakran mesélnek rendkívüli élményekről, amelyekben részük volt: arcokról, amelyeket a forrásvizben a napban vagy a nap

mellett láttak, látomásokról a Boldogasszonyról és az ő szent Fiáról, amely látomásoknak közvetlen tanúi lettek. Ugyancsak a levegő megszíneződéséről, stb. ilyen és hasonló jelenségek gyakran vannak. Itt most csak általánosságban akarunk róluk beszélni. Ezen jelenségek némelyikéről vannak fénykép és filmfelvételek is. Színes felvétel a napról, amely fölött egy sötétpiros kereszt mutatkozott, amely a napkorong szélét messze túlhaladta.

1965. május 1-én közel 1.200 személy volt jelen Turzovkán. Az égen egy csodálatosan szép sugár mutatkozott, mintha megnyílt volna az ég és pompás fényben egy nagy szív látszott. Az egyik oldalán az Üdvözítő állt és előtte egy nagy kereszt, a másik oldalán a Szeplőtelen Fogantatás volt látható.

Valamennyi jelenlévő látta ezt a csodát, térdre estek mind és összekulcsolt kezekkel imádkoztak. Egy bécsi zarándok és a kísérője órát láttak a napban, amelynek mutatói igen gyorsan forogtak a számlapon, mintha csak figyelmeztetni akarnának: siessetek! Már nincs sok időtök! Egészen különlegesek és egyedülállóak azok a jelenségek, amelyek a turzovkai gyógyvizben történtek és amilyenekről — legalább is tudomásunk szerint — még egyetlen más zarándokhelyről sem tettek jelentést.

A Wenzel házaspár és Zajic Anna, Ostrovská Nová Ves 9. Uherské Hradisté, délmorvaországi lakosok közölték, hogy 1963—64 telén több, turzovkai vízzel telített üvegben, amikor a víz megfagyott, csodálatos képeket láttak, mint: 2 kelyhet, 1—1 ezüstösen fénylő koronggal, amely a szent ostyát ábrázolta, vagy a Szeplőtelen Fogantatást koronával a fején egy sziklán állva; s ugyancsak az Istenanyát feketében és sugárzó szívvel. Ezeket a jelenségeket az a 8 asszony is látta, akik a házban tollfosztásban segédkeztek.

A Cadca és Turzovka közötti szakaszon utasok szálltak be egy autóbuszba, köztük egy asszony is, mezitláb, szürke ruhában, kék fátyollal a fején és rózsafüzérrel a derekán. A jegyet nem tudta megvenni, mert nem volt pénze. Az utasok és maga a kalauz is, meg akarták a jegyét fizetni, személyazonossági igazolványának felmuta-

tása ellenében. Az asszony elutasította őket azzal, hogy magánál a vezetőnél, annak belső zsebében van az igazolványa. A vezető valóban egy csodaszép Mária-képet talált ott. Az asszony azonban hirtelen eltűnt a mozgásban lévő autóbusból. Az esetet szemtanúk igazolták.

Csodálatos gyógyulások egész sora történt a turzovkai víz használata által: egy osztrák nő eskü alatt vallotta, hogy 1965. október 19-én Turzovkán a forrásvíz használata által meggyógyult gyógyíthatatlan kézفájásoktól. (Írásbeli nyilatkozat van róla!)

1967. december 8-án egy halálos beteg férfi, aki súlyos, reménytelen operáción esett keresztül, hirtelen meggyógyult (Frydek-Mistek). Gyakran idézett elő csodálatos gyógyulást az alkohorról vagy nikotinról való lemondás (Lasut tanácsára) — vagy mint őnála magánál, az ördög súlyos kísértéseitől mentette meg egy cigarettáról való lemondása (csábítóan megterített asztal víziója).

SAN DAMIANO — ITALIA

San Damiano egy kis falu, 200 lakóssal, 20 km távolságban Piacenza-tól. Piacenza maga 70 km-re fekszik Milánótól délre.

A jelenés előtti események

Rosa Quattrini igen jó édesanya és nagyanya, akinek legkisebb fia még csak 15 éves és a piacenzai Seminariumban tanul, legidősebb leányának pedig már két gyermeke van. És éppen gyermekeivel kapcsolatosan tanusított ez az asszony hősiességet. Valamennyiüknek nagy veszély árán, sebészi beavatkozással adott életet. Az utolsónál már élete is kockán forgott. Ezt bizonyítják 1952 és 1961 közötti fájdalmas évei.

Hol kórházban, hol otthon feküdt betegen, állandóan kötést kellett hordania, daganatai voltak és minden ki-

sérlet — a plasztikai operáció is — amely a sebek begyógyítását célozta, eredménytelen maradt, miután a szövetek nem tartottak már. Néha, különösen akkor, amikor meg akart mozdulni, hogy valami szükséges munkát elvégezzen szegény családja számára, igen erős testi fájdalmat érzett.

Egy ilyen fájdalmas rohamkor, amely magát az életét is veszélyeztette, lépett egészen váratlanul — Szent Mihály arkangyal ünnepén, akit Rosa nagyon tisztelt — az isteni Gondviselés az életébe oly módon, amit senki sem várt volna. 1961. szeptember 29-én, délben történt. A házban Adél nagynéni tartózkodott, aki Piergiorgionak, Rosa 9 éves kisfiának, — aki a folyosón játszott — és a férjnek, Józsefnek — aki bevásárolni volt — készítette az ebédet.

A baj ritkán jön egyedül, másnap Rosa férjének is kórházba kellett mennie, hogy sérvműtétnek vesse magát alá. A szomszédos szobában Rosa feküdt erős fájdalmakkal egy nyugágyban. Megkísérelt néhány lépést tenni és közben elesett. (A piacenzai kórházban még most is megtekinthető a beteglapja!)

És ebbe a sulyosan megpróbált házba, amelyben a szenvedés mégsem tudta a hitet megingatni, lépett be ezen a napon egy jóságos esszony alakjában, aki a San Giovanni Rotondo-beli Santa Maria delle Grazie templom számára jött gyűjteni — az Istenanya.

Ebben a szokatlan öltözékben és ezzel a kéréssel mutatkozott be Adél nagynéninek, aki, bár egyébként nagyon adakozó volt, most mégis meg akarta tagadni az adományt, mert a házban már csak 1000 lira (50 forint) volt és a család helyzete — emberi szemmel nézve — kétségbeejtő volt. Miután azonban kikérte Rosa véleményét, 500 lírát adott az asszonynak. A hölgy egyre nagyobb érdeklődést tanúsított a ház szomorú körülményei iránt. Végül is Adél nagynénivel Rosához vezettette magát. Először egy kézzel megfogta Rosa kezét és bátorította, hogy keljen fel; aztán mindkét kezét megfogta és biztatta, hogy emelkedjék fel s közben ezt mondta: „Kislányom, kelj fel, mert meggyógyultál!” És abban a pillanatban Rosa végleg meggyógyult.

Az égi Látogató eltűnt, miután meghagyta Rosának, hogy menjen el Pater Piohoz, aki meg fogja neki mondani, miképpen köszönje meg Istennek gyógyulását. Őtöle kapta Rosa aztán a tanácsot, hogy amennyire családi kötelessége megengedi, nyújtson lelki segítséget a betegeknek. Így működött aztán Rosa három éven át — szent Mihály arkangyal ezen ünnepétől kezdve egészen 1964 október közepéig — felváltva otthon, az ő szeretett templomában és a betegeknél.

A vidék legtöbb lakosa ellenségesen áll vele szemben, ha nem is tudják megmagyarázni, hogyan gyógyult meg Rosa ilyen hirtelen, sem azt, hogy miképpen tud az eksztázisok alatt folyékonyan olaszul beszélni, magasztos tartalmu és ki nem található üzeneteket diktálni, holott ő azelőtt csak a durva falusi nyelvjárást beszélte.

Azt mondta akkoriban, hogy az Istenanya visszajött, meglátogatta őt és hogy sok ember fog ebbe a házba jönni és sokat fognak ott imádkozni. A jóságos esperes, előítéletek, de az ilyen dolgok iránti — mint amilyenek még jönni fognak — lelkesedés nélkül is, csak azt ajánlotta neki, hogy imádkozzék és ne szóljon senkinek többet ezekről a dolgokról.

Első jelenés

1964. október 16-án Rosa nem birt a házban maradni, úgy érezte, mintha nagy — nem tudta kitalálni, hogy fájdalmas vagy szép — események előérzete miatt nem tudna lélegzeni és kiment a ház ajtajához. Itt hirtelen hívást hallott: „Leányom, jöjj!” A kert felé fordult, ahol néhány gyümölcsfa állt. Szomszédnője, B. Irma véletlenül nála volt s így tanuja lett az első jelenésnek. Fényes felhő borította be először a szilvafát, aztán leereszkedett, sűrűbbé válva, a mellette lévő körtefára. Mint Fatimában egy tölgyfán, úgy itt San Damianoban ezen a fán, egy méterrel vagy kicsit valamivel magasabban a földtől, nyilvánította ki magát a mi égi Édesanyánk Rosa Quattrini-nek. Az Istenanya néhány magánközlést adott neki és még másokat, amelyeket azonnal továbbítania kellett a plébá-

nosnak és más személyeknek. Mindenekelőtt ezt ajánlotta Rosának, hogy imádkozzék, aztán ezt mondta: „Azért jöttem, hogy a világot felszólítsam imára: a büntetések közel vannak!” — „Hogyan fognak nekem hinni?” — kérdezte Rosa bátortalanul, „hiszen én csak egy szegény asszony vagyok.” S az Istenanya megigérte neki: „Ne félj! Jelt fogok adni neked, a körtefa ki fog virágozni.” Alig távozott el a Szent Szűz, a körtefa hirtelen teljes virágzába borult. Annak ellenére, hogy a fán azelőtt még csak rügyek sem voltak, akkor 1½ kosárnyi télikörte függött rajta. Ezt igazolta Rosa nagynénje, Adél, aki utána a körtéket leszüretelte. Jegyezzük jól meg, hogy két dolog csodálatos volt: elsősorban az időpont (október második fele volt) és még inkább az a körülmény, hogy még éretlen gyümölcsök csüngtek a fán. Másképp volt a helyzet a szilvafával, amelyre ereszkedett le először a fényes felhő. Az is kivirágzott — de csak a rákövetkező napon — szép fehér virágokkal.

Emberek százai váltak az elkövetkező 17 napon ennek az eseménynek tanúivá, hogy a sok őszi eső ellenére, mely a fehér virágokra hullott, a körtefa pompás virágzásban maradt.

A piacenzai Mezőgazdasági Főiskola két professzorának tagadó szakvéleménye meglepő igazolást tartalmaz azok számára, akik ismerik a történelem, a tudomány és a filozófia közötti határokat. A körtefának — az akkori időpontnak nem megfelelő — kivirágzását természeti ténynek minősítették, mert lehetetlennek tartották, hogy a fa hirtelen kivirágozzék. A sajtó maga is hozott fényképeket a fáról.

Üzenetek

Az első üzenet így szólt: „Kislányom nagyon messziről jövök. Hirdesd a világnak, hogy mindnyájan imádkozzanak, mert Jézus nem bírja tovább vinni a keresztyét! Én meg akarlak menteni mindannyiottokat, a jókat és a rosszakat is. Én a szeretet Anyja vagyok, mindenki Anyja. Ti mindnyájan gyermekeim vagytok. Ha az emberek nem imádkoznak, nagy bajok jönnek. Te hirdesd ezt mind meg.

Tartsatok bűnbánatot! Imádkozzatok a papokért! Imádkozzatok minden nap a rózsafüzért!”

A Szent Szűz közölte Rosával, hogy minden pénteken el fog jönni és üzenetet fog adni, hogy azokat elterjessze az egész világon.

A Szent Szűz megtartja ígéretét és azóta minden pénteken megjelenik mamma Rosának, mint a „Rózsák Madonnája” és üzeneteket ad neki. Azóta zarándokok ezrei utaztak oda, főleg Ausztriából, Németországból, Franciaországból és Svájcban. Zarándokok kisebb csoportjai a világ minden részéről érkeznek oda. San Damianoba azért menjen az ember, hogy ott imádkozzék és jobbá válják. Aki ebben a szellemben zarándokol oda, az az Isten szolgálata iránti megújult buzgósággal fog onnan visszatérni és épülni fog azon az áhitaton, felebaráti szeretet és egyszerűség azon szellemén, amely ott uralodik.

Amint Fatimában október 13-án szent József és angyalok is megjelentek, ugyanugy Rosa Quattrininél is megjelentek Jézuson és az Istenanyán kívül — Aki ugyan mindig a főalak maradt — szent Mihály arkangyal, szent József és más szentek. Egészen egyedülálló megjelenésében az Örök Atya észlelése és a Szentlélek jelenléte. Én magam is majdnem hitetlenül mosolyognék, hogy mindez tulságosan szép, ha nem olvastuk volna az Evangéliumban: „Ha valaki Jézust szereti, az Atya és Jézus maga fog jönni és szívében fognak lakni” és „A Szentlélek fog a szívekben lakozni”.

A szent kut — mint názáretben

Olyan sokat olvasunk a Szentírásban, ugy az Ószövetségben, mint az Újszövetségben, szent vizről. Majdnem valamennyi jelenési helyen az emberiségre áldásthozó források fakadnak, így San Damianoban is. 1966. október 21-e péntek volt, amikor a Rózsák Madonnája közölte mamma Rosával a Mennyei Atya üzenetét, Aki egy kis sárga golyót enged leesni, hogy azon a helyen, ahová az esik,

egy kutat ássanak, amelyik a názáreti kuthoz hasonlítson. A hely megjelölésekor egy kis láng csapott fel az Örök Atyához. A Rózsák Madonnája megmagyarázta, hogy a rendes talajviz, amelyik a síkságon található, nem az igazi víz. Mélyre kell ásniok, míg egy kötörmelékhez érnek s akkor fog a csodálatos forrás előbukkanni. Nagy fáradsággal ástak s csak 17 m mélységből tört elő a vigasztalozó forrás.

A Rózsák Madonnája megmutatta a látnoknőnek, hogy milyennek kívánja a kutat; pontosan olyanra készítették. (Lásd a képet.) A vizet egy láncra erősített vödörrel kell — imádkozás közben — felhuzni. Csak a látnoknő férje és egy másik meghatározott személy húzhatja fel a vizet. A Rózsák Madonnája ezt mondta: „Jöjjetek és igyatok mindnyájan a kegymek kutjából, mossátok és tisztítsátok meg magatokat! Sokan meg fognak gyógyulni testi bajaikból, sokan meg fognak szentelődni; vigyétek el ezt a vizet a betegeknek és haldoklóknak! Időtlenül meg lehet őrizni!”

A legnagyobb fáradság árán sikerült elérni, hogy a körtefát — amelyen a jelenés mindig történik — és annak ágait nem sértették meg a munkálatok közben. Azóta ezt a szent vizet a zarándokok az egész világon szévétték és már nem egy ember gyógyult meg általa betegségéből és nyert szabadulást bajaiból.

Néhány gyógyulás és megtérés

N-né már régóta szenvedett kifekélyesedett visszérrel a lábán. Gyógyulása kilátástalannak látszott. Barátnője hozott neki vizet San Damianoból; megmosta a vízzel lábán a beteg részeket. 3 nap múlva megmutatta lábát az orvosnak — gyógyult volt. Ez 1967 októberében történt.

Ismert egy másik eset is. A. kisasszonynak már fiatal kora óta erős fülfájdalmai voltak. 16 éves korára a bal fülére teljesen megsüketült; jobb fülére is gyengén hallott csak. Az orvos kijelentette, hogy nem tud rajta segíteni. San Damianoba utazott, ahol mamma Rosa azt mondta neki,

mossa meg naponta a beteg fülét a szent kutvizzel és helyezzen be a fülébe egy kis vattacsomót, amelyet szentelt olajba mártott. De, miután nem gyógyult meg azonnal, lassanként elfelejtette ezt a tanácsot követni. Egy nap azonban, amikor ágyban feküdt, eszébe jutott mamma Rosa tanácsa, felkelt és megtette újból, amit tanácsolt neki és közben könyörgött a Rózsák Madonnájához segítségért. Másnap reggel az utcai zaj ébresztette fel — meggyógyult.

Egy nagyanya mamma Rosa segítségét kérve, beteg unokájáért könyörgött, aki 4 éves korára közeledt a halálhoz. Mamma Rosa a Rózsák Madonnájának ajánlotta a gyermeket és azt mondta a nagyanyának, adjon minden nap legalább pár cseppet a szent vízből a gyermeknek és imádkozza el naponta a rózsafüzért. A gyermek rövid időn belül meggyógyult.

Egy barát baleset alkalmával eltörte az egyik lábát. Miután cukorbeteg is volt, 2 hónap mulva thrombózist kapott. Hosszu ideig kórházban kellett feküdnie és 5 hónap mulva is nehezen, 2 bottal tudott csak járni, de ez is nagyon fájdalmas volt számára. Mamma Rosa közbenjárására 3 nap mulva bot nélkül tudott futni.

Megragadó egy vaknak a története, aki ezekben a napokban bizalmatlanul kereste fel San Damianot és aki az ima alatt az égbolton egy ostyát „látott” fényleni. Megrendülve kérdezte mamma Rosától ennek jelentését. Az Égi Édesanya megbizásából ezt felelte neki: „Ez megtisztulást jelent.” És így hosszú idő után a vak ismét a szentségekhez járult.

Megható egy fogolynak a története is, aki egy folyóiratban San Damianoról olvasott. Miután letöltötte a büntetését, San Damianoba zárandokolt és mialatt mamma Rosa imáit hallgatta, könnyekben tört ki, emlékezve a fájdalomkról, melyekkel jóságos Édesanyját megbántotta és szeretne volna megtudni, hogy Égi Édesanyja meg tud-e neki bocsátani: „Fiam” — volt a felelet — „ha te

megigéred, én is megigérem... minden ígéret kötelez és én kész vagyok rá, hogy az egész multadat elfelejtsem.“
— Ennek a vezeklőnek a nevét nem ismerjük, de alázatos vallomásaért hálásak vagyunk neki.

A vérző Jézus Szíve szobor Szent Georgen-ben. (A-7000 Eisenstadt, Österreich)

Amikor 1968. december 23-án reggel, 6.15 órakor, a 33 éves Huberné, Eleonora, egy építészmérnök felesége rorátéra készült, nagy csodálkozással vette észre, hogy a Jézus-Szíve szobrának kéz-sebei körül ovális alakban a bőr pirosas színűvé vált. Amikor figyelmesebben odanézett, észrevette, hogy vércseppek jönnek elő a sebekből. Dobogó szívvel elvégzett egy imát a szobor előtt s aztán elment a templomba. Szentmise után beszámolt erről a plébánosnak, aki azt a tanácsot adta neki, hogy figyelje továbbra is a szobrot.

1968. december 25-én, tehát szent Karácsony ünnepén, kb. 10.30 órakor, az asszony a szobrot tisztogatta. Hirtelen elszíneződtek a kezek a sebhelyek és vérezni kezdtek. Aztán visszahúzódott a vér, de a nyomai megmaradtak. Az asszony, a férje és gyermekei megrendülten nézték a jelenségeket. Az újságok közleményei alapján sokan jöttek közelről és távolról ide; sokan közülük belső megilletődöttséggel látták a sebek vérzését. 1969. január 14-én, 23-án és 24-én nagy elváltozásokat észleltek a szobron; 1969. február 7-én több személy látta, amint a szobor sebei véreztek. 1969. február 9-én 19 órakor és február 10-én 18.30 órakor elváltozásokat is észleltek a szívseben, valamint vér szivárgását. A látogatók száma egyre nő. Az egyházi hatóságok még nem foglaltak állást az ügyben.

Ezekkel az eseményekkel Krisztus megható szeretettel akar elibénk jönni és ismételten rá akar mutatni arra, hogy Ő vérét adta a mi bűneinkért, hogy általa megmentse a lelkünket. Nagy lesz Isten előtt a felelősségünk, ha nem javulunk, nem térünk meg. Isten megteszi a MAGÁÉT értünk! De nekünk is meg kell tennünk a magunkét.

A Szent Szűz megjelent 1948. december 11-én a Pongau-hoz tartozó Altenmarkt-ban

Üzenete a következő:

„Abban az időszakban, amikor Fiammal egy vagyok, nem tud Ő egyetlen kérést sem megtagadni tőlem, amellyel az emberek bizalommal fordulnak hozzám.” (Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepétől Karácsonyig.)

Az Istenanya a kérést előterjesztőktől magyarázatot követel, hogy ne terjesszenek elő helytelen kéréseket, amelyeket egyáltalán nem is terjeszthet Fia elé.

1. A kérést előterjesztők éljenek Isten törvényei szerint vagy legyen komoly elhatározásuk, hogy a jövőben Istennek tetszően megváltoztatják életüket és Isten törvényei szerint fognak élni.

2. Olyan dolgok iránti kérések, amelyek másoknak testileg vagy lelkileg kárt okoznak, nem nyerhetnek meghallgatást. Sok esetben a betegséggel kapcsolatos kérések nem nyerhetnek meghallgatást, mert éppen a betegség állapota jelenthet nagy hasznot vagy magának a betegnek vagy más lelkeknek. Sokszor a szükséges mély lelki beállítottság és a Szűzanya iránti bizalom is hiányzik, ami Őt nagyon fájdalmasan érinti.

3. Sokat kell a bűnösök és a tévelygők megtéréséért imádkozni, hogy ne pusztuljon el olyan borzasztóan sok lélek örökre. Ennek a meghallgatása sokszor igen sok imát és áldozatot igényel, miután az Üdvözítőt és Édesanyját leirhatatlanul gyakran és súlyosan megbántják az emberek.

A Szent Szűz előtt a rózsafüzér és a litánia imádkozása a legkedvesebb, mert ezek a legértékesebb kérésimák és közösen lehet ezeket imádkozni.

Egyik jelenésekor közölte is a Szent Szűz, hogy nagyon fáj neki, ha az éppen őneki szentelt hónapokban némely templomban más ájtatosságot tartanak, mert ezáltal sok kegyelem veszik el.

A Szent Szűz olyan egyszerű és leirhatatlanul kedves és jó, szeretne minden emberen segíteni, aki b i z a - l o m m a l keres nála menedéket.

Az Istenanya, aki elsőízben 1948. december 11-én jelent meg Altenmarktban a kézimunkatanárnőnek, Kainhofer Katalinnak, azóta gyakran látogatja a lourdesi kápolnát és ígéretéhez hiven — jelenlétének jeléül — megmozdítja a képe alatt elhelyezett virágokat. A Szent Szűz megígérte, hogy megáldja azokat a házakat, amelyekben ezeket a virágokat őrzik és tisztelik és megoltalmazza a büntetés ideje alatt azokat a hívőket, akik tisztelik az Ő virágait és Őt segítségül hívják. Egész különösképen keressenek az áldott állapotban lévő asszonyok nála menedéket.

Ha egy kérdés nem talál meghallgatásra, helyette Ő egy még értékesebb kegyelmet eszöközöl ki a kérőnek.

Jézus isteni Szíve, térítsd meg a bűnösöket, mentsd meg a haldoklókat, szabadítsd ki a tisztítóüzben szenvedő lelkeket!

Mária Jelenések Kairó-ban

1968. április 2—16-ig

Keresztényeknek és mohamedánoknak jelent meg a Szent Szűz Kairó egyik elővárosában, Saitunban, a kopt Mária-templom tetőjén. Amint azt az egyiptomi ujságok vasárnap, a kopt Husvét ünnepén közölték, sok szemlélő, keresztények és mohamedánok, munkások és szellemi munkát végző emberek figyelték meg a jelenéseket többbizben, április 2-től. A kopt pátriárka, VI. Kyrillos, egy nyilatkozatában kijelentette, hogy a jelenés — mely a templom kupolájának ablakaiban volt látható, semmi csodálkozásra nem ad okot. Amidőn a Szent Család Heródes elől Egyiptomba menekült, Saitunban is tartózkodott, ahol még ma is tisztelettel vesznek körül egy fát, amely alatt megpihent József, Mária és a Gyermekek Jézus.

A jelenést elsőízben 1968. április 2-án, este 20.30 órakor látták egy közelben lévő autóbuszgarage dolgozói. A jelenés a tetőről felemelkedett, amit az ottállók mind észlelhettek és egy fénysugárban mindenki számára látható volt. Kb. 10 percig volt a kupola ablakaiban látható. Április 9-én, 10-én, 13-án és 16-án vonatok és autóbuszok emberek ezreit szállították arra a helyre, ahol

a jelenés — amely mindnyájukat nagyon megrázta — pár perctől egészen fél óráig tartó időtartam alatt volt látható. Lásd a képet!

A templom azóta kopt zarándokok ezreinek vált zarándokhelyévé, de egyéb vallásu emberek tömege is körülvésti estéről-estére a templomot, újabb jelenés reményében.

Az üdvösség titka

Tizenöt imádság, amelyket a mi Urunk szent Brigittának Romában, a Szent Pál bazilikában nyilatkoztatott ki.

Ha ezt a gyakorlatot egy teljes éven át minden nap elvégezzük, elmondunk annyi imádságot (Miatyánkot és Üdvözlégyet), mit ahány ütést a mi Urunk Jézus Krisztus az ő keserves kinszenvedése alatt kapott.

Jézus ehhez a kinyilatkoztatáshoz a legnagyobb szerűbb ígéreteket fűzte azoknak a javára, akik erős hittel és jámbor áhitattal ezt a szent gyakorlatot elvégzik.

Igéretetek

Szent Brigitta hosszú időn át forrón vágyott azután, hogy megtudja, hány ütést kapott a mi isteni Üdvözítőnk az ő keserves kinszenvedése alatt. Egy napon az Üdvözítő megjelent neki és így szólt: „Testemre 5480 ütést kaptam. Ha te ezeket dicsőítéssel tisztelni akarod, imádkozzál naponta egy éven át 15 Miatyánkot és Üdvözlégyet a következő imádságokkal (amelyeket az Üdvözítő tanított).”

Az Üdvözítő mindenkinek, aki ezeket az imádságokat egy éven át naponta elvégzi, a következő ígéreteket adta:

1. 15 lélek a vérrokonságából ki fog a tisztító tűzből szabadulni.
2. 15 igaz lélek a vérrokonságából megmarad a kegyelemben.
3. 15 bűnos lélek a vérrokonságából meg fog térni,
4. aki ezeket az imákat elvégzi, eléri a tökéletesség első fokát.

5. 15 nappal a halála előtt Én fogom neki értékes testemet adni, hogy általa megszabaduljon az örök éhségtől: ÉN fogom értékes véretem italul adni hogy ne kelljen félnie az örök szomjuság szenvedésétől.
6. 15 nappal a halála előtt keserű megbánást fog érezni összes bűnei felett és azokat pontosan felismeri.
7. Keresztem győzedelmes jelével fogok előtte állni segítségül és védelemként az ellenség cselvetései ellen.
8. Halála előtt az én legdrágább és nagyon szeretett Anyámmal eljövök hozzá.
9. ÉN fogadom a lelkét és elvezetem az örök boldogságba.
10. Ott csodálatos felüdülést adok neki Istenségem kutjából, amit nem teszek meg azokkal, akik ezeket az imákat nem végeztek el.
11. Még annak is, aki sok éven át halálosbűnben élt, és elhatározta, hogy ezeket az imákat jámborul elvégzi, minden bűnét megbocsátom.
12. És ÉN fogom minden kísértéssel szemben megvédelmezni.
13. Érzékszerveit egészségben megőrzöm,
14. és a hirtelen haláltól megóvom.
15. Megmentem lelkét az örök kárhozat veszélyétől.
16. Elnyer mindent, amit Istenől és a Boldogságos Szűztől kér.
17. Azoknak, akik mindig saját akaratuk szerint éltek és emiatt már holnap meg kellene halniuk, meghosszabbítom az életét.
18. Aki ezeket az imákat elvégzi, minden alkalommal 100 napi bucsut nyer.
19. Biztosítva van, hogy egykor a legfelsőbb angyali karokhoz fog tartozni.
20. Mindazok, akik ezt az imádságot másnak megtanítják, soha nem lesznek öröm és érdem nélkül s ezek maradandók és örökkétartók lesznek.
21. Ott, ahol ezeket az imákat mondják vagy mondani fogják, Isten jelen van kegyelmével.

Szent Brigitta ezeket az ígéretek a megfeszített Ur Jézus Krisztusnak egy képe előtt kapta azzal a feltétellel, hogyha egy éven át minden nap elvégzi ezeket az imákat; az ígért azoknak is szól, akik ugyanezt teszik.

Imák

1. Krisztus szenvedése az Olajfák hegyén, egészen tövissel való megkoronázatásáig

Miatyánk; Üdvözlégy Mária.

O Jézus! Te vagy örök gyönyörűsége mindazoknak, akik Téged szeretnek, Te vagy az öröm, amely minden más örömet felülmúl, Te vagy minden bűnös vágyódása, menedéke és reménye. Te bebizonyítottad nekünk az emberi természet felvételével, hogy legforróbb vágyad irántunk való szeretetből köztünk emberek közt lakozni az idők végéig.

Emlékezzél meg minden szenvedésedről, amelyet megtestesülésed óta, de különösen szent és keserves kinszenvedésed alatt elviseltél, úgy, amint azt Isten végzése már az idők előtt meghatározta és elrendelte. Emlékezzél meg arról, hogy az utolsó vacsora alatt — miután tanítványaidnak megmostad a lábát és szent Testedet és szent Véredet adtad nekik — vigaszul, az előtted álló szenvedésedről beszéltél nekik.

Emlékezzél lelked szomorúságára és keserűségére, midőn magad mondottad: „Szomoru az én lelkem mindhalálig.”

Emlékezzél meg mindarról a félelemről, szorongásról és szenvedésről, amelyet ifjúságod virágában és a magasatos husvéti ünnepek alatt még keresztrefeszítettésed előtt el kellett szenvedned, amidőn háromszori vérverejtékes imád után tanítványaid egyike, Judás, elárult, a nép, amelyet kiválasztottál és felemeltél, elfogott, hamis tanuk megvádoltak és három bíró igazságtalanul elítélt.

Emlékezzél, hogy ruháidtól megfosztottak és gunyruhába öltöztettek, egy oszlophoz kötözték, ütésekkel szét-szaggattak, tövissel megkoronáztak, nádszálat adtak a

kezedbe, majd miután szemedet és arcodat bekötötték, ütlegeltek és gunnyal és sértésekkel halmoztak el.

Emlékezzél Uram minderre a szomorúságra és szenvedésre, melyet még keresztfeszítésed előtt el kellett szenvedned és add meg nekem halálom előtt az igaz bűnbánat, egy tiszta és tökéletes gyónás, méltó jóvátétel és minden bűnöm bocsánatának kegyelmét. Amen.

2. Krisztus kigunyolása

Miatyánk; Üdvözlégly Mária.

O Jézus! Te vagy az angyalok valódi szabadsága és minden gyönyörség Paradicsoma.

Emlékezzél a rémületre és szomorúságra, amelyet elviseletél, amidőn ellenségeid mint vad oroszlánok körülvettek és Téged ezer megbántással, ütlegeléssel, megsebzéssel és egyéb szörnyűséggel kedvük szerint kínítottak.

Mindezen kínodra és a sértő szavakra való tekintettel kérek ó én Megváltóm, szabadíts meg engem minden látható és láthatatlan ellenségemtől és a Te oltalmad alatt engedj eljutnom a tökéletességre és az örök üdvösségre.

3. Krisztus keresztfeszítése

Miatyánk; Üdvözlégly Mária.

Ó Jézus! Te vagy a világ teremtetője. Téged nem korlátozhat és Neked nem szabhat határt senki, Te hatalmad alatt tartasz és egyesítesz mindent.

Emlékezzél keserű fájdalmadra, amelyet el kellett viselned, amidőn a zsidók szent kezeidet és lábaidat a kereszthez kötözték és tompa szegekkel átfúrták és miután szent tested nem a kívánt helyzetben volt, dühükben, mindig újabb fájdalokat okozva, borzalmas kegyetlenséggel kifeszítettek a kereszten és sebeidet még megnagyobbították.

Kérlek Téged ó Jézusom, keresztfeszítésed szent fájdalmainak emlékére, add nekem a Te szeretetedet.

Amen.

4. Krisztus Imája megfeszítőlért

Miatyánk; Üdvözlégý Mária.

Ó Jézus! Te keresztre feszítettél azért, hogy sebeinket a Te sebeid begyógyítsák.

Emlékezzél tagjaid elerőtlenedésére és sebeire, amely tagjaid közül egy sem maradt a helyén és hogy semilyen fájdalom nem hasonlítható a Tiedéhez. Mert testeden tetőtől talpig a legkisebb rész sem maradt sértetlenül. Mindezek ellenére, minden szenvedést megbocsátva, nem szüntél meg ellenségeidért mennyei Atyához könyörögni: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek.”

A Te nagy irgalmad és szenvedésed által add nekem ó Jézusom a kegyelmet, hogy keserves kereszttud emléke tökéletes bánatot ébresszen bennem és hogy elnyerhessem minden bűnöm bocsánatát. Amen.

5. Krisztus Irgalma a töredelmes bűnösök iránt

Miatyánk; Üdvözlégý Mária.

Ó Jézus! Te az örök dicsőség tükre vagy.

Emlékezzél a szomorúságra, amelyet akkor éreztél, amidőn istenséged fényében láttad azokat, akiknek szent kereszttud érdemei által meg kellett volna menekülniök, de akik bűneik miatt elkárhoznak; láttad az eltaszítottak nagy számát és mélységes szánalmat éreztél ezen reménytelenül elveszett szerencsétlenek iránt.

A Te határtalan részvéted és irgalmad, de különösen a jószágod által, amelyet a bűnbánó lator iránt tanusítottál, amidőn így szóltál hozzá: „Még ma velem leszel a Paradicsomban” kérlek ó szeretett Jézus, légy irgalmas hozzám a halálom óráján. Amen.

6. Krisztus végrendelete a kereszten

Miatyánk; Üdvözlégý Mária.

Ó Jézus! Te vagy a legdrágább király, aki után a legjobban vágyódunk.

Emlékezzél a fájdalomra, amelyet akkor éreztél, amikor meztelenül, mint egy gonosztevőt, a keresztre szegeztek és amikor a Te nagyon szeretett Édesanyád kivételével a Tied mind elhagytak, s amidőn Édesanyádat — aki hűségesen kitartott melletted haláltusád alatt — akit kedvenc tanítványodnak ajánlottál, így szólva Mariához: „Ime, a te fiad!” és szent Jánoshoz: „Ime, a te anyád!” Kérve kérek én Megváltóm, a fájdalom törére, amely abban a pillanatban szentséges Édesanyád szívét általjárta, légy részvéttel irántam minden testi-lelki gondomban és szomorúságomban és állj mellettem minden megpróbáltatásomban, de különösen a halálom óráján. Amen.

7. Krisztus szomjusága

Miatyánk; Üdvözlégy Mária.

Ó Jézus! Te vagy a részvét kimeríthetetlen forrása.

Emlékezzél, hogy határtalan szeretettedben, a kereszten függve így szóltál: „Szomjuhozom!” Ez a Te szomjuságod valamennyi ember örök üdvösségét szomjuhozta.

Kérek Téged, ó én Megváltóm, erősítsd szívemben a vágyat, hogy minden tettemben tökéletes legyek és engedd, hogy meghaljon bennem minden testiség és minden kívánság a világias dolgok után. Amen.

8. Krisztus Itala

Miatyánk; Üdvözlégy Mária.

Ó Jézus! Te vagy a szív gyönyöre és a lélek öröme!

Emlékezzél az ecet és az epe keserűségére, amelyet irántam való szeretetből a kereszten megittál.

Kérek Téged, ó én Megváltóm, add meg nekem, hogy testedet és a Te drága véredet egész életemen át, de főképp a halálom óráján segítségül és lelkem vigaszára méltóképpen fogadhassem. Amen.

9. Krisztus félelemkláltása a kereszten

Miatyánk; Üdvözlégység Mária.

Ó Jézus! Te vagy a királyi tisztaság és a lélek öröme.

Emlékezzél a szenvedésre, amelyet akkor tűrtél el, amidőn halálad közeledtével, keserűségben elmerülve, megbántva és beszennyezve, hangos szóval felkiáltottál: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?”

Erre a félelmedre kérek, ó én Megváltóm, hogy halálom órájának borzalmában és szenvedésében el ne hagyj.

Amen.

10. Krisztus sok sebe

Miatyánk; Üdvözlégység Mária.

Ó Jézus! Te vagy a kezdet és a vég, Te vagy az élet és a tisztaság!

Emlékezzél meg arról hogy értünk a szenvedés mélységébe szálítál alá. Sebeid nagyságára való tekintettel kérek, ó én Megváltóm, taníts meg parancsaid és a felebaráti szeretet széles útját járnom, ami könnyű mindazoknak, akik Téged szeretnek.

Amen.

11. Krisztus mély sebei

Miatyánk; Üdvözlégység Mária.

Ó Jézus! Te vagy az irgalmasság legnagyobb mélysége!

Emlékezz mindarra a fájdalmadra és sebeidre, amelyeket értem szenvedtél el.

Rejts el engem szegény bűnöst, ó én Megváltóm, mennyei Atyád — bűneim miatt — haragra gyult tekintete elől.

Amen.

12. Krisztus vérző sebei

Miatyánk; Üdvözlégység Mária.

Ó Jézus! Te az igazság tükre, az egység pecsétje és a felebaráti szeretet köteléke vagy!

Emlékezzél a tengernyi sebre, melyek szentséges teste-

det tetőtől talpig elborították és széttépték és amelyet imádandó véred pirosra festett. O hatalmas, világot átfogó fájdalom, amelyet Te tiszta és szent testeden irántunk való szeretetből eltűrtél. Ó legédesebb Jézus! Mit tehettél volna még értünk, amit már meg nem tettél?

Kérve-kérlek, én Megváltóm, véd szivembe drága véreddel minden sebedet, hogy szüntelenül imádhassam szenvedésedet és szeretetedet. Engedd, hogy a kereszttudadra való hűséges megemlékezés szenvedéseid gyümölcsét a lelkemben hatásossá tegye, hogy irántad való szeretetem minden nap gyarapodjék és egykor majd elnyerhessem nálad, ó édes Jézus, aki minden jónak és minden örömeknek a forrása vagy, az örök életet. Amen.

13. Krisztus utolsó félelme

Miatyánk; Üdvözlégy Mária.

Ó Jézus! Te vagy a leghatalmasbb Ur, a halhatatlan és legyőzhetetlen Király.

Emlékezzél mindarra a szenvedésre, amelyet átéltél, amidőn testi-lelki erőd teljesen kimerült, lehajtottad fejedet és felkiáltottál: „Beteljesedett!” Erre a félelmedre és szenvedésedre kérlek, ó Megváltóm, légy irgalmas hozzám életem utolsó óráján, amikor majd félelem akarja megzavarni szellememet és lelkemet. Amen.

14. Krisztus halála

Miatyánk; Üdvözlégy Mária.

Ó Jézus! Te vagy az Örök Atya egyetlen Fia, Te vagy az ő dicsőségének visszfénye!

Emlékezzél arra, hogy miután szent testedet teljesen szétszaggatták és szentséges szived megtört, lelkedet ezekkel a szavakkal ajánlottad fel: „Atyám, kezeidbe ajánlom lelkemet!”

A Te végtelenül értékes halálodra kérlek, ó dicsőség Királya, erősíts meg engem és adj erőt, hogy minden rossznak és a testnek ellen tudjak állni, hogy ezáltal halálom után örökké csak Tebenned éljek; Te fogadd az én zarándok lelkemet, amely Tehozzád visszatér. Amen.

15. Krisztus utolsó és teljes vérontása

Miatyánk; Üdvözlégység Mária.

Ó Jézus! Te vagy az egyetlen valódi és termékeny venyige.

Emlékezzél véredre Uram, amely úgy ömlött testedből, mint a szőlő leve a présben. A katona lándzsájával átszurt oldaladból minden vért és vizet az utolsó cseppig odaadtál. Szent tested elhervadt a kereszt fáján, mint egy csokor mirrha. Keserves kinszenvedésedre és kiontott drága véredre kérek ó édes Jézusom, sebezsd meg a szívemet, hogy könnyeim és bűnbánatom éjjel és nappal táplálékul szolgáljanak nekem; téríts egészen magadhoz. Szívem legyen örökre lakóhelyed, beszédeim legyenek tetszésedre és életem befejezése legyen olyan érdemszerző, hogy elnyerhessem az örök dicsőséget és Téged az ég minden szentjével egy örökkévalóságon át dicsérhesselek és magasztalhasalak. Amen.

Ezt az ájtatosságot XII. Kelemen pápa (1730—1740) jóváhagyta és ajánlotta.

Jézus szava Sr. Faustínához, akinek boldoggáavatása folyamatban van

Megigérem, hogy az a lélek, amelyik ezt a képet tiszteli, nem fog elkárhozni. Ellenségei fölötti győzelmet ígérek neki, már itt a földön, de mindenekelőtt halála órájában. Én az UR meg fogom védeni, mint saját becsületemet. A sugarak a képen vért és vizet jelentenek, melyek Irgalmasságom mélyéből fakadnak, amidőn halódó szívem a kereszten lándzsával lett átdöfve.

Leányom, beszélj az egész Világnak, kimerithetetlen Irgalmasságomról. Kívánságom, hogy az Isteni Irgalmasság ünnepe minden lélek menedéke, de főleg a bűnösöké legyen. Ezen a napon Irgalmasságom teljességét kiárasztom. Én a Kegyelem egész tengerét ki fogom árasztani a lelkekre, amelyek ehhez a forráshoz közeledni fognak. Én az embereknek tartályt adok, mellyel az Irgalmasság

ezen forrásához jöjjenek, hogy abból kegyelmet merítsenek. Ez a tartály (edény) ez a kép a felirattal: „Jézusom, bizom Benned!” Aki ezen a napon gyón és áldozik, elnyeri bűneinek és büntetéseinek teljes bocsátását. Senki se féljen Hozzám jönni, még akkor sem, ha bűnei a legmegvetendőbbek lennének. Kívánom, hogy ez Husvét utáni első szombaton ünnepélyesen megkezdődjék.”

„Azokat a lelkeket, akik Irgalmasságom tiszteletét terjesztik, megvédem egész életükben, mint az anya gyermekét, és haláluk órájában, nem bírjuk, hanem megváltójuk leszek. Ebben az utolsó órában a léleknek nincs más menedéke, mint az én Irgalmasságom. Boldog az a lélek, amely egész életén át Irgalmasságomban volt elmerülve, mert az Igazságosság őt nem fogja érinteni.”

„Mielőtt én, mint az Igazság jönnék, Irgalmasságom kapuit tárom ki. De aki nem akar Irgalmasságom kapuin áthaladni, annak az Igazságosság kapuin keresztül kell mennie.”

„Azok a lelkek, amelyek a Rózsafüzért isteni Irgalmasságomhoz imádkozzák, egész életükben Irgalmasságomat érezni fogják, főleg pedig haláluk órájában.”

A Megváltó Igérete a haldoklókhoz

Ha valamelyik haldoklónál ezt a rózsafüzért imádkozzák, lecsillapodik Isten haragja, és egy kimondhahtatlan Irgalmasság veszi közül a lelket, Isten Fiának keserű szenvedéséért.

A következő imádságoknál az imádkozó lapot szét kell venni, hogy szemlélhessük az áldástosztó Üdvözítőt.

Rózsafüzért az isteni Irgalmassághoz a következőképpen kell imádkozni a rendes rózsafüzéren. Először egy Üdvözlégyet és a Hiszekegyet, akkor a nagy szemeknél:

„Mindenható Atya, felajánlom Neked, mindenekfelett szeretett Fiadnak, Jézus Krisztusnak, testét és vérének és Istenségét, akit én is oly nagyon szeretek, bűneink és az egész világ bűneinek megbocsátásáért.”

A kis szemeknél:

„Az Ő fájdalmas szenvedéséért, Oh Atyánk, irgalmazz nekünk, az egész Világnak, és a tisztítóüzben szenvedő lelkeknek.”

A Rózsafüzér végén háromszor imádkozzuk:

„Szentséges Istenünk, erős szent Isten, Szentháromság Egy Isten, könyörülj rajtunk és az egész Világon!”

„Állandóan imádkozd a Rózsafüzért, amit Én neked tanítottam, mert aki ezt imádkozza, azzal nagy irgalmasságot cselekszem úgy az életében, mind halála órájában.”

Az Emberiség addig nem talál békességet, amig teljes reménységgel nem fordul az én Irgalmasságomhoz. Mondd meg a szenvedő Emberiségnek, forduljanak az én irgalmas Szívemhez, és én békességet adok nekik.

Jézusom, áldj és védj meg minden jóakaratu embert ezen a világon. És mindazoknak, akik távol állnak főled, kérlek adj nekik is jóakaratot, hogy ők is keressék az Igazságságot és keressék az igazat, hogy ezáltal Téged, oh Megváltom, megtaláljanak mindörökre, Amen.

Ezen könyvecske kaphato a következő
könyvkereskedéseknél:

KARL WAGNER

A-1090 Wien, Boltzmanngasse 6/2

M. HÄUSLER

A-1010 Wien, Welhburggase 17

Im Namen des Vaters und des Sohns und des Heiligen Geistes

Jesus Christus, unser Herr, Amen.

o Herr Jesu, ich bin dankbar, dass du mich

schon heute in deine Hand nimmst, und mich die

Welt nicht mehr von dir trennen darf.